

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и Милена Васић,**
- **оптужени Грујић Бранко и Поповић Бранко који су приведени из просторија Окружног затвора у Београду,**
- **браниоци оптужених, адвокат Миломир Шалић и адвокат Синиша Кесерић по заменичком пуномоћју за адвоката Перковић Мирослава.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што позовемо сведока, добили сте ршење о исправци, да ли је тако? Господине Поповићу? Само да Вам кажем, то када се нешто погрешно у транскрипту, везано за оно што сте Ви рекли у интерпретацији исказа сведока, ми не утврђујемо шта је сведок рекао из онога што Ви о томе причате, већ из транскрипта, тамо где је сведок говорио, знате. А друга ствар, што се тиче господина Грујића, тамо заиста пише Поповић, а не Петровић, а ја не знам за ког сте, на ког Ви то Петровића уопште мислите, који би могао да буде тај Петровић. Преслушана је трака и рекли сте Поповић, а шта сте мислили. У транскрипту се пише оно што се каже, а не што неко мисли. Небитно шта сте мислили, транскрипт мора да одражава оно што је речено у судници. Имам нешто и за господина Перковића, али пошто он није ту, то ћемо други пут. Добро, то ћему њему сутра рећи везано за предочавање, погрешно предочавање исказа, а то важи и за Вас, овај, предочавали сте нешто што није тако сведок рекао, значи ја Вас молим да пратите пажљиво, тако да сте предочавали нешто везано за тајминге који нису одговарали ономе што су сведоци рекли, па сам ја читајући транскрипт, нашла. Друга ствар, примедбу сте ставили да сам ја рекла да сте Ви председник Комисије. Ја то јесам рекла и морате дозволити да

постоји грешка. Такође, као што не ценимо исказе сведока из онога што ми интерпретирамо шта су они рекли, тако сигурно нећемо, када будемо оцењивали доказе, нећемо ценити моје речи. А осим тога, ако сте већ прочитали, онда сте могли да прочитате и на следећој страни да сам ја рекла да сам погрешила. То нисте рекли, значи ја сам се исправила и рекла сам на следећој страни, то је страна 34, не председник, него да сте Ви наредили да се формира. Према томе, ја сам се исправила. Значи, ако већ нешто кажете, онда до краја прочитајте. И за господина Грујића, такође сам дужна, оно што он не може да нађе, значи пронаћи ћете на страни 50, транскрипт од 29. децембра, лепо пише, «Бранко Грујић, Јово Мијатовић, који их је одвојио, који је уговарао, који је преговарао, који их је затворио, сведок «Q» који је био са њим заједно». Значи, ја сам то, ништа нисам лажно предочила, осим тога, опет ћемо ценити исказ тог сведока, а не шта ми овде сада. А до тога долази због тога што се много овде интерпретира и покушава да се искази и по пет пута интерпретирају, па онда ћемо доћи и до погрешних. И на крају ћемо и доћи до погрешног тумачења тих исказа. Е уведите сведока Милана, молим? Нећемо сада, то сам ја била дужна да Вам одговорим. То ћемо када завршимо, данас имамо два сведока који ће доста трајати. Још два питања имате? Добро, ја сам Вашу представку председнику суда послала. Он је мене усмено обавестио да не може никакав предмет да се узима. Ви то сами вероватно и знате, а то су Вам рекли и браниоци. Не долази у обзир да се предмети узимају од других судија, јер колико ја имам предмета, имају и они. Сведок Милан Благојевић.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Милан Благојевић?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је zgodније да седнете можда?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, боље би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нека столица? Има, седите. Спустите тај микрофон да Вас боље чујемо. Име Вашег оца је Драгољуб, да ли је тако?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Каракају?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Насеље?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Фагум или Ново насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рођени сте 1950. године?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са овде присутним оптуженима, Поповић Бранко, алиас «Марко Павловић» и Грујић Бранко?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам у сродству никаквом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту иза Вас су они. Нисте у сродству ни у завади?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте Ви по занимању?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Професор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Физичке културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а запослени сте као?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пензионер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте пензионер?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Сведок Милан Благојевић, са личним подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте положили заклетву, па ћу Вас ја сада опоменути на текст заклетве коју сте положили у фази истраге.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред себе имате један папир са неким псеудонимима, да ли имате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ово лево, јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас молити да када буде требало да помињете имена неких од тих лица, да не кажете име, већ псеудоним. Значи, уместо тог имена, ако Вас ја будем питала, рећи ћете сведок «Седам».

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ово лево, папир овај лево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, папир, не тај текст заклетве, коју сте већ положили, већ то друго.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, уместо имена реците слово, уколико Вас будемо питали, или уколико Ви будете требали да говорите нешто везано за сазнања о тим особама.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сведок «Q», сведок «Седам»; сведок «M» и тако даље.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Наочаре, да ли могу узети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, наравно.

Упозорен, опоменут на текст положене заклетве, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали Вашу изјаву 02. априла 2007. године пред истражним судијом?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при тој изјави?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, у целости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да се овде води кривични поступак против ових присутних оптужених, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. У оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије ставља се на терет овим људима да су између осталог, одговорни за страдање стотине цивила муслиманске националности, почетком јуна месеца 1992. године, у Вашем родном месту и месту становања, па да нам кажете, шта је Вама познато о томе, да ли сте били тада у Зворнику, у јуну месецу 1992. године?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, био сам, био сам у Зворнику читаво време, а тада у то доба, био сам, нормално, живео сам у Каракају, а стицајем околности, и радио сам у Каракају у близини тог места где сам чуо да је се десило то што је се десило, односно тај, тај део где сам ја радио, то је Технички школски центар. У то доба, радио сам непосредно

пре тога, значи радио сам у Ораховцу у основној школи. Почетком тих ратних дејстава, Привремена влада у Зворнику оценила је да није безбедно више радити у Ораховцу у школи и донели су одлуку да дислоцирамо, да извршимо премештај, практично школе, односно делатности те у Технички школски центар. То је било негде почетком априла 1992. године и тада смо ми, исто тако донета је одлука да ученици због даљине, због проблема са путовањем, не иду више у школу, а да им се оцене закључе отприлике оне које су до тада ученици имали, тако да ученици нису прелазили у Технички школски центар, значи нису долазили ту, али су наставници били обавезни да дођу у школу, уствари да свој рад наставе у тој Техничкој школи. Не само ми, моја школа, него је исти случај био и са основном школом из Петковаца, на исти начин, значи, и њихови наставници су дошли ту, тако да је у то доба, отприлике било три школе, значи Основна школа «Петковци», Основна школа «Вељко Лукић- Курјак» где сам ја радио и Технички школски центар, односно ученици те школе.

Наш задатак је био у то доба да пренесемо документацију везано за рад школе, из Основне школе у Ораховцу, то је негде колико има, петнаестак километара, оријентационо петнаестак километара удаљено према Тузли, значи на путу Зворник-Тузла, ту је била та школа и да, значи задатак је био да пренесемо документацију, значи дневнике, матичне књиге, не знам ни ја, записнике и шта је све био саставни део те администрације школске. Ми смо део тога успели да пренесемо у Технички школски центар и тамо да извршимо ново архивирање и шта ја знам и да наставимо са радом, разредних већа, наставничких већа, Збора радних људи, синдиката, савета и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: То је био отприлике наш задатак. Значи, то је било, отприлике, у једном делу тог назовимо га двориште, мада то није било ограђено, али неки комплекс Техничког школског центра где смо ми били. У другом делу можда, па сада да ли двадесет, тридесет или можда чак до педесет метара, налазила се једна друга просторија која је претходно, односно раније била намењена за, како се сећам, као радионица за те ученике Техничког школског центра. Ми нисмо имали физички контакт са том, са тим другим делом, овај, једино што је било исто власништво, значи власништво Техничке школе, то је било нешто заједничко, а иначе више ништа није било заједничко што се тиче тога. Ми смо ту радили негде мислим до средине, до средине јуна месеца и нормално, онда је уследио тај школски распуст где смо ми онда и разишли се. До тада смо обавили све те послове, углавном административне послове и то је то било.

Што се тиче овог случаја који сте поменули и на чије околности сам већ давао изјаву раније, могу да кажем да детаље не знам о том случају, зато што нисам био ту ниједног тренутка, нисам могао директно да видим ту. Једино шта могу да кажем, то је по причама које су кружиле тада у то доба и непосредно после тога, а то је оно дође неко на сијело, па прича, шта ја знам, ово или оно, значи извор некаквих информација, отприлике је тај. Нормално, чуо сам да су били ту неки заробљеници. Колико је било тачно не знам, не могу да дам тај податак, овај, да су били значи ту, да су после два, три дана, колико је било, колико су били ту, негде одвезени, највероватније у правцу Герине, то су те неке информације које сам ја добио од својих познаника, рођака и тако даље. Не знам шта бих још могао, имате ли Ви неко питање, нешто, да ме усмерите можда у ком правцу да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били војно ангажовани, да ли сте били мобилисани у то време?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, у то време нисам био војно мобилисан. У то време сам одлуком Привремене владе постављен за директора школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, негде, негде средином априла месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још средином априла?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, па непосредно, значи, активности су, те ратне активности су почеле негде, овај, почетком априла, значи 06. априла и онда тих пар дана, тих пар дана сам био мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте донели истражном судији позив за мобилизацију.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, мислим да сам га дао, да сам дао тај позив, али сада, овај, имам тај позив овде, међутим, има ту још један, е сада чији је пропуст, ја не знам, али вероватно администрације њихове, овај, имам тај позив где каже да би требао одмах да се јавим у «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, имам ја тај позив.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и реците нам, како се војно организујете од тада, па до момента када Вас влада распоређује за директора школе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Како се војно организујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам нешто о војној организацији на територији општине.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Знам, овај, пазите, то је било више самоиницијативно од стране, од стране мештана. Није то било неке

команде, није то било, бар колико ја знам, у то доба, овај, није било неких војних формација где се нареди, шта ја знам, то руководство, односно команда чете, да се разврста, да се, једноставно у то доба, како је се то десило? Било је, оно, десило се то, дошли смо, овај, дошли смо у «Алхос»; нормално, морали смо се јавити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас ангажује, ко Вас мобилише?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ја мислим територијална одбрана

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, где Вас распоређују?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, сви они из Каракаја, значи сви они из Каракаја, били су у једној групи. Е сада, то је била, отприлике, група можда величине чете једне, можда стодвадесет, стотињак или шта ја знам колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се та чета звала, да ли је имала неко име?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Није, није имала име. Ми смо јој дали назив каракајска чета, мислим, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је био командир те чете тада, у априлу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ови моји, моје комшије, тражили су да будем то ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте били?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, јесам, био сам, али, знате како је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до када сте били командир чете?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ту негде до средине априла, до, уствари друга половина априла, можда петнаестак дана, тако, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е онда сам, наредбом Привремене владе именован за вршиоца дужности, односно директора Основне школе која је дислоцирана, значи, малопре што сам рекао, у Каракај. И од тог доба сам био овај, са наставницима и радио те послове. Ја не знам да ли сам Вама дао овај то решење о распореду на радну обавезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било када?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, то је, значи негде крајем априла 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Грбавце?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, «Вељко Лукић-Курјак», али овај, која је била дислоцирана значи у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: И од тада смо, од тада смо били, овај, у Каракају и радили те послове око просвете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и даље на списку неких војних обвезника, да ли Вам је то сада нека радна обавеза, да ли сте ту

распоређени, да ли и даље имате неку везу са војном организацијом или не?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Немам, немам, нисам имао везе са овај војском у то доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од краја априла?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Од краја априла до почетка, до почетка новембра месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком новембра сте изабрани за командира чете?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, овај, за командира чете сам изабран почетком, одмах, значи првих дана, оно 1992. године у априлу, значи 07., 08., не знам ни ја и ту сам био петнаестак дана. Касније сам радио као директор школе, тамо негде до, до новембра месеца. У новембру се десило Глођанско брдо. Е онда су поново, овај, сви подигнути, сви из радне обавезе су подигнути и ја имам и тај позив где сам обавезан одмах да се јавим у «Стандард»: Сада је дислоцирана команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сте тада?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: И тада сам отишао горе, био сам можда једно два, три месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта постајете у новембру?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Војник, обичан војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, «поново сам мобилисан и постављен за командира каракајске чете»?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: А није, није тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли у истрази.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам, нисам могао рећи то, није тачно, сигурно. Не, знате шта, значи у новембру сам ја дошао, дошао сам на, на Златне воде, одмах изнад Зворника, овај. Ту сам био једно месец и по, можда два месеца, не знам тачно у рову, значи као обичан војник да би касније био именован за командира те чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када Вам је био претпостављени Драган Готовац? О томе сте причали.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, Драган Готовац је био 1993. године, тамо негде април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рекли сте, ја ћу Вам прочитати транскрипт, значи ово што ми сада причамо, снима се, није ништа судија диктирао. Рекли сте, «Драгана Готовца знам од момента када сам се поново вратио војним обавезама, у новембру. Он је тада именован за команданта мога

батаљона. Тада када сам ја постављен за командира чете каракајске, он ми је био први претпостављени». Када Вам је био први пут

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: У новембру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја Вас питам, тако овде пише.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Није, није у новембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него када?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Мало касније је то било, то је било 1993. године. У новембру сам ја био командир чете Златне воде, то је нека чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од када знате овог Готовца?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Готовца знам од раније, он је мој комшија и знао сам и преко његове супруге, педијатра, овај, од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате из априла, из маја, из јуна, то ме занима?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, знам ја њега лично га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тада био?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам шта је био тада, али знам га, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је био неки надређени када сте били тај први пут командир чете у априлу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је радио у мају, у јуну, да ли је био војно ангажован?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он неки официр или је војник?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам сигуран, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово што сте причали, то је за после, касније?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја, ја, касније је то било, то је касније било, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли у истрази, ја нисам ништа измислила

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Немогуће да сам тако могао рећи, мислим, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, ово се снима, ја Вам опет објашњавам, значи нема потребе да полемишемо око оног што је овде скинуто. То се слуша, сними се и тако се откуца, знате. То је техника, то Вам је објаснио и истражни судија када сте били у априлу прошле године, претпрошле године, пре две године.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на тај април. Ви сте, кажете, распоредили те Каракајце и кажете, тражили сте неке који имају војно искуство. Кога сте нашли, ко је Вама био надређени? Ви сте постали, кажете, командир те чете, на почетку, у априлу и?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, али то је, знате како је то било, то је била група мобилисаних војника који нису имали свог старешину и онда су они мене, значи они су ме бирали за, ето тако да поведем рачуна о њима и да их усмерим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте нашли неке офицере, као што сте причали ово у истрази? Испричајте нам то. Спомињали сте Васиљевић Мому, Галић Михајла, да убрзам мало.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, они су били, били су они у команди, у команди, ето сада, бригада, да ли је била бригада формирана, ја нешто не знам, али био је нешто као Кризни штаб или тако нешто у том смислу. Значи, они су билу у «Алхосу» доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, били су мајори у територијалној одбрани?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е па да, да, они су радили и раније овај у територијалној одбрани и били су да ли по чину мајори или тако нешто, вероватно мајори, овај и ја сам рачунао да су они моји претпостављени и за све помоћи, углавном логистичке те помоћи, обраћао сам се њима, чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да треба да рачунате да су они?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, зато, знао сам да су у територијалној одбрани, од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте, значи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, знао сам, па они су из Челопека, моја супруга је исто из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем то када кажете, рачунао сам да, то ми није јасно.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, знао сам, отприлике јер сам их виђао и раније, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су они седели, овај Галић и овај Васиљевић?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, били су у «Алхосу» доле, у неким канцеларијама, ту су били, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је тада командовао територијалном одбраном у то доба?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, у то доба ја сам инструкције добијао од њих, углавном од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам, ко је командовао територијалном одбраном, тада, то сам питала?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам, мислим да је једно време био Суботић неки, неки Суботић, у то доба се помињао, мада га ја лично нисам упознао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неке групе да сте имали у тој чети Вашој, неке водове?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, добро, ја сам покушао, овај, да направимо неку формацију отприлике чете, овај, тако да управо, управо уз неке консултације са Галићем и са Момом Васиљевићем, као, ето, тридесетак људи једна група, тридесетак друга и тако даље, то је отприлике некакав вод. Онда смо исто тако ми оно између себе одредили као командире водова, ето тако, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били Ваши командире водова, у то време, април, причамо о априлу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, о априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ево овако, ја мислим да је Радић Божо био један од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Бобо, јел?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Бобо, да, звани Боба. Један је био Шакотић Милан. Даље, ја мислим да је један био Хаџистановић Драган, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то овај Реги?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам, Тасо су га звали, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тасо, добро, неки кажу да су га звали и Тасо и Реги. Ви знате да су га звали Тасо?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Тасо, не знам за то, за тај други израз не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, три вода сте имали?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, отприлике три вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По колико људи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, по једно 30, 35, али то, пазите, овај, није ту било, овај, неке војне дисциплине, да будем искрен, овај, било је то више оно, по некаквој, хајде условно речено, савести, долазили су горе, није било никаквих санкција за оне који не дођу, нити смо ми имали некакву моћ да санкционишемо, овај, те момке који нису долазили и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, крајем априла, Ви кажете сада, одлазите на дужност директора. Ко Вас мења, ко је сада после Вас командир чете каракајске?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да је, да је Драган, Драган Танић, чини ми се да се звао. Он је био, био је војно лице раније, мислим да је био војно лице раније и он је, он је тада постављен. Е сада, ко га је поставио, ја не знам, али вероватно да је то сада ишла једна друга организација, да је то сада већ, у том смислу, организационом смислу, да је дошло до одређеног напретка, да је се формирала и бригада и да је могло са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем априла?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, мислим не знам, али знам да је било организованије, за разлику од оног доба када сам ја био тамо, са том групом мојих људи где је практично, нико се није осећао обавезним да нам изда наређења било каква по војној линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви том Танићу предали неко задужење, нешто?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, не. Ја сам, ја, овај, када сам добио решење о именовању за директора, ја сам отишао у школу без било каквог извештаја било коме, нити је ко тражио од мене, нити сам ја осећао некакву потребу да неком носим некакав извештај, додуше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте и овог Чаругу што је дошао данас са Вама? Шта је он био? Данас сте га изоставили.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, он је био, е сада, у то доба, нисам сигуран овај да ли је био и он вођа једне групе. Знам да је касније био, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, касније, када су, можда тамо, не знам који период тачно, не могу погодити, али ту негде пред крај 1992. године или тако, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се ово дешавало у Школском центру, ови људи заробљени што су били, ко је био командир чете?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, кажем Вам, вероватно, вероватно, претпостављам, вероватно да је Драган Танић био, јер он је по мом сазнању, он је дошао уместо мене, значи када сам ја отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте први и једини сведок који каже да је Драган Танић био командир каракајске чете у јуну када су ови људи убијени и приведени, а овај Чаруга каже да сте Ви били командир чете 01. јуна?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не може то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, он је рекао, али да ли може, то ћемо да видимо када он дође.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не може, не може, сигурно, мислим,, није то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али већина сведока каже да сте били или Ви или он, 01. јуна?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Или Чаруга?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ја Вас питам, када је он био, Ви нисте, кажете?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пазите, овај, ја мислим да Чаруга никада није био овај командир чете, мислим, мислим, нисам сигуран. Он је можда био, овај, командир неког вода, неке групе, али сигурно, ја не знам, у то доба, ја мислим да, да, не знам сада, овај, не могу да се сетим тачно, колика је чета била у то доба, али углавном је смањен број људи у тој чети, јер доста је њих отишло негде средином априла, доста је њих отишло у радне обавезе, јер, на неки начин, се стање смирило и није више било потребе за тоталном мобилизацијом, тако да не знам у то доба, али по некаквом мом сећању, претпостављам, мислим, мислим да је био Драган Танић у то доба. Е касније, касније, овај, Драган је отишао на неке нове задатке тамо у команду бригаде, па је преузео једно време тај Тасо, преузео је чету, касније је, је знам ни ја, Чворић неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније, касније у односу на шта?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Рецимо, у новембру, децембру месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми причати о новембру, децембру, то ме не занима.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да након Вас четом командује или Здравко Благојевић или Ристановић Тасо, тог Танића нисте поменули. Шта је тачно, ово што данас причате или оно што сте рекли пре две године у истрази?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја не могу да тврдим ни једно ни друго, ни сада ни прошли пут, али по некаквим сазнањима, кроз приче, кроз приче, кроз евоцирање успомена на тај период, овај

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је евоцирао тог Танића, одакле се тај појавио, ко Вам је то сада, када сте то евоцирали?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, разговарао сам са Здравком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, пре пар дана када смо се видели, овај, баш оно у том смислу, не знам ко је, ко је дошао после, па каже, највероватније да је дошао Танић, а знам да је био једно време Танић, Танић да је био једно време, али нисам био сигуран, нисам ни сада сигуран сто-посто, овај да је био баш у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је био Танић, то што нисте сигурни када је то било?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, после мене, после, када сам ја отишао, после мене он је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде ми испричајте, шта знате о овом боравку ових људи, заробљеника у Техничком школском центру?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Овако, што се тиче тога, овај, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ту, јел тако, тада, нисте у Грбавцима, у Каракају?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, ту смо, ту смо били у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваша кућа у односу на школу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Моја кућа је сасвим на другом крају, мислим, од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта сазнајете и од кога? Причали сте у истрази ко Вам је то причао и тако даље?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Овако, што се тиче тога, значи ми смо били у то доба, радили смо у тој школи, значи у другој згради. Нормално, видело је се да се дешавају некакве активности тамо, овај, у том другом делу тамо и дошли смо до сазнања, оно на питање пролазника, шта је то, каже, неки су довезени, овај заробљеници и налазе се тамо у тим, у тој радионици, школској радионици тамо, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви заробљеници, одакле, ко их је заробио? Да ли сте тада први пут чули да на територији Зворника има неких заробљеника или сте чули да има и раније, да су неки људи заробљавани? Ко су ти људи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, отприлике, отприлике, овај, чуо сам да је то било неко прво заробљавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Колико сам ја имао информацију, да су ти људи доведени са подручја горе према Сапни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, Бошњаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је довео?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Они су довезени по сазнању, довезени су, да ли камионима, аутобусима, чиме су довезени, не знам ни ја, то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је довео?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам да Ви не знате непосредно, али посредно, рекли сте да сте чули?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, па чуо сам да су довезени људи са подручја Бијелог Потока, Ђулића или не знам ни ја како се зову та места горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то били неки војници?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Мислим да су били, е сада, да ли је било војника или су били само цивили, али мишљења, односно прича је била таква да су то били углавном цивили, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била прича, зашто цивили, ко затвара цивиле, због чега?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам због чега, не знам, ни ко ни због чега, али знам да су, овај, да су доведени као заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од кога чујете да су ту доведени и како су доведени? Причали сте нешто у истрази.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, причао сам да, да, да сам добио информацију, да сам, оно, од комшија, од, да је се чуло да су доведени ти људи, некакви. Уосталом, могло је се видети и нека униформисана лица која су се кретала ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви, у односу на моменат када су они довежени, када сте Ви ту први пут то видели или сазнали?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, можда сутрадан или прекосутра, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели те људе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједног?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ниједног, како ћу их видети, они су били у сасвим другој згради тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево школа и поред је радионица.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, јесте, али удаљена можда, не знам тачно колико, е сада лупам, можда тридесет, четрдесет, педесет метара, улаз у школу је са једне стране, улаз у ту радионицу је са друге стране, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате да су они ушли са друге стране?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, зато што је природно да имају, има улаз, може камион или аутобус или било шта, може доћи и са једне и са друге стране, с обзиром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али како Ви знате да је баш с друге стране, а не с једне?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам ја, претпостављам, јер ми смо били одређено време у школи и онда смо ишли кући. Е сада, у то доба, када смо ми били, није, нисмо видели одакле су дошли, а сада, касније, претпостављам, могу доћи и са једне и са друге стране, овај, те школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте чули да су их довели аутобуси «Дринетранса»?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, тако се причало, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се причало?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, јер «Дринатранс» је једино, чини ми се, превозничко предузеће у то доба, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За превоз, чега?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, за превоз путника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И заробљених путника или слободних путника, каквих путника?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, мислим, редовно би било да су регистровани за ове, не заробљенике, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је онда било нешто чудно што је «Дринатранс» довела људе који су заробљени?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, ја њих нисам видео, нисам видео те аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули сте.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да нисте видели, то сте већ рекли.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, добро, па нормално да сам знао, чим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је то нешто изненадило, зачудило или не?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, знате шта, нормално да ме је изненадило, овај, што су доведени људи и затворени ту. Е сада, ја у то доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, у то доба нисам могао да знам да ли су они са разлогом доведени, да ли без разлога, да ли, због чега, по чијој наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки шлепер сте помињали.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Ваша колегиница видела неки шлепер, камион?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: А, да, секретарица Габријела ми је рекла да је, пошто она није се уклапала у наш систем, секретар је нешто друго у односу на наставнике, мислим, имала је друге обавезе и тако даље, овај и она је једном баш приликом рекла да је видела да је дошао неки шлепер, да је видела шлепер ту, да је видела шлепер ту и да претпоставља да `су шлепером доведени неки људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које сте то виђали људе, кажете, неке, да ли су се туда шетали или?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, већину ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неке надимке, па нам реците, где сте их видели, у којој ситуацији и како знате те надимке, од кога сте чули?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Знате шта, па знам зато што рецимо, виђао сам неке људе који су ми били непознати, у униформама и онда, нормално, било је тих људи који су онако што кажу, мало били дрчнији и онако видело се да отприлике имају некаквог утицаја на некакву команду у некој формацији у којој се налазе. Овај и онда су ми рекли да је, не знам ни ја, тај некакав Пиварски, да је тај некакав Нишки и тако даље, помињали су и неког Слона, мислим, не знам, овај, ни ко је ни шта је, али оно, могли су се сретати на улици и видети, оно, да не кажем, мало бахатије понашање и тако даље, овај, тако да је то изазвало пажњу пролазника и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти људи, тај Пиварски и Нишки, тај Слон?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Шта ја знам, тако некако, ето, Пиварски је био можда неке висине, ако се добро сећам, можда 180, можда тежине неких 85, 90 килограма и тако, колико могу да се сада присетим тога. Овај Нишки исто тако, био је можда мало мршавији, ту негде чини ми се висине Пиварског и тако, а овај Слон, он је био баш онако дебео. Вероватно му је назив због тога, овај. Да ли је био у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте их виђали?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, на улици, они су ходали тамо, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред те радионице или на главној улици?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ту је то, има та главна улица, магистрални пут, али један део се одваја горе према, према млину, е сада, на том споредном путу је негде са леве стране и та школа и отприлике на том путу, на тој раскрсници и око тог магистралног пута и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим су униформама били, да ли се сећате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Маскирне униформе, сада не знам детаље, али мислим, онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неке капе, неке ознаке?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, нису имали, чак ни чинове, ни, колико сам ја видео, ни чинове, нити било какве ознаке.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да ли сте могли да видите да ли улазе у ту радионицу или само се ту шетају?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не нисам видео да су улазили, али сам видео да су рецимо, видео сам да су ишли у правцу, у правцу те школе, односно те радионице. Сада, да ли су улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оне друге стране, од оног пута споредног или са ове школске стране?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Са споредног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оне друге стране?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су она метална врата или не? Ево, ја ћу Вам показати овде фотодокументацију.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, знам отприлике како то изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ова метална врата трострука.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, то је са оне стране од ријеке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их видели да тамо иду или?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, тамо не, него са улице у правцу, у правцу школе и те радионице где су могли, нормално, нису имали они потребе ни да улазе у нашу школу тамо. Претпостављао сам да су ишли тамо, да су ишли тамо у ту радионицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ону другу страну где су та врата или ова што могу да се виде од Вас?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: На другу страну, на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чиме су долазили, тај Ншки, Пиварски и Слон?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам, ја сам тада их видео као пешаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели чиме су дошли?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали ту нека војна возила тих дана, док су ти људи били ту заробљени?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не сећам се, и да су била нека возила, не верујем да би паркирали испред наше школе где су наставници ту и да су била нека возила, претпостављам да су их вероватно склањали негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста сведока каже да су ту била нека бесна путничка возила која су долазила чак са неким регистрацијама из Србије. Да ли сте Ви то видели нешто?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: То нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су долазили са цивилним колима

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да су неки имали беле опасаче можда?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, добро, беле опасаче је имала војна полиција, али нисам их видео ту у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имала ова тројица беле опасаче?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, мислим да нису, мислим да нису, не могу да тврдим, али претпостављам да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете и неки Сплића је ту био, што има родбину у Челопеку. Ко је тај човек?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, овај, Сплића је, Сплића је био један од, чини ми се, од добровољаца, колико сам ја знао, овај, он је, виђали смо га ту, да ли је улазио, да ли није улазио, али углавном је био ту где је, где су кретали се ти људи на, мени бар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Сплића?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Сплића? Па, тако, црн момак, онако да не кажем, привлачне спољашњости, шта ја знам, висина 185, 190, 185, не верујем да је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупнији од овог Пиварског и Нишког?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, можда, можда је мало већи, сада, не могу, не тврдим, али мислим да је можда за који сантиметар већи, али онако је, што кажу, са мање килаже у односу на ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коју је он то имао родбину у Челопеку?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам, ја мислим да је он ожењен доле, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Челопеку?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Из Челопека, чини ми се да је ожењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га виђате сада?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не знам, мислим да је он, да ли у току рата, колико сам ја чуо или је непосредно после рата отишао негде, да ли се вратио тамо у Хрватску, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој је то он добровољачкој јединици припадао?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е то не знам, не знам која је то била, али знам да није мобилисан од стране нашег војног одсека, значи, да ли је послат, да ли је добровољно се јавио, да ли је, шта је било, углавном био је ту, а не знам откуд ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Пиварски и Нишки, каква о њима имате сазнања? Да ли су они мобилисани од стране Вашег војног одсека или су дошли?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Мислим да нису ни они од стране нашег војног одсека, мислим да су и они дошли са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неког Жућу, неког Репића. Ко су ти људи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, да, касније сам, касније сам чуо да су били и тај Жућо да је био, то ми је отприлике Бацо причао, овај, да је био у његовој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Бацо?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Тај Јован Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јован Васиљевић?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Јован Васиљевић?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Возач, један од возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега, које фирме?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Возач путничких возила, возач који, који ради у «Глиници», који је, тако, био мобилисан као и сви остали и он је ваљда њихов део Челопечана, припао је тој групи Жућиној која је била на одређеној линији горе, не знам ни ја, према Мемићима или горе негде, не знам које село, Омлијаш и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже тај Јован?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ништа, он ми је причао за тог Жућу, да има Жућо који је, е сада, одакле је тај Жућо, али није наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Школски центар причамо?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, то нема везе, али кажем Вам, да сам знао да, и за те који су долазили са стране, међу њима је и Жућо сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро. Шта сте још чули о тим људима?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Којим људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте долазили, па тим заробљеним људима, о судбини њиховој? То је тема овог нашег скупа данашњег.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то нам реците, Ви сте ту из Каракаја?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, добро, причало је се касније да су ти људи одведени, да су вожени негде према Бијељини. Е сада, судбину даље, не знам шта је било, нити ми може ко рећи поуздано шта је се десило са тим људима и на који начин је се десило, мада се чуло да је као, овај, одвезени су доле, нису се вратили и тако, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се нису вратили?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, нису се вратили ни у Ђулиће горе, ни у Каракај, ни било где, значи одвезени су доле, сада, да ли су, куда су отишли, шта је се десило са њима, нормално, прича се свашта, као да су, да нису међу живим више, већина њих, где су побијени, шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Целата, за Бошка из Каракаја?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Бошко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њих сте помињали, јесте, Бошко Стојановић.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: А Бошко Стојановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви причали, нисам ја, ја Вас само подсећам.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам, чуо сам за Целата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да је био, сама реч, овај, односно надимак његов нешто, нешто би требало да значи, вероватно, значи чуо сам да је, касније оно када је био под истрагом, када је ишао на суђење па оно прича се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О коме причамо, о Целату?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: О Целату, о Целату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ишао у истрагу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, ја мислим да је у Тузли био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Можда пре четири, пет година, колико је било, тада је био тамо и онда оно, приче сеоске, те, шта ја знам, убијао је некакве људе и шта ја знам, ето тако, у том смислу. А што се тиче Бошка, Бошла сам поменуо, овај, из разлога што, овај, када смо ми били, јер, читаво то време док сам ја био командир чете, ми нисмо нигде ишли, практично смо читаво време били изнад Каракаја, поставили смо некакву линију да не кажем, ја сам поставио ту линију, овај и на то, мало се враћам овде, овај, када сам тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је април?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Априла, јесте, када сам тражио, када сам долазио у, ајде назовимо је команда бригаде или не знам ни ја, територијалне одбране, како је зову, да, пошто ја нисам квалификован војник, односно нисам официр, нисам учио то, овај, ја сам тражио од тог Моме и од тога Галића, хајде изађите горе, видите јесам ли ја добро поставио линију одбране или ту треба неке корекције и тако даље. Они у почетку, уствари, мислим да уопште нису излазили, нису уопште излазили док сам ја био овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе на линију?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Горе на линију, овај. Е у то доба, значи Бошко је, једном сам га видео, да је прошао са групом Арканових људи, прошао је, пошто је моја кућа последња горе кућа, значи у том насељу, значи они су ту горе негде изнад моје куће прошли горе и отишли су према Зворнику. Е сада, која је то веза тог Бошка и тих Арканових, како су они дошли у ту везу, ја нисам баш сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Бошко тада био униформисан?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, био је мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао униформу, тада са Аркановим људима када је био?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Није имао њихову униформу, они су имали своју униформу некакву, он је имао униформу територијалне одбране, исто што смо и ми сви имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она СМБ?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, СМБ униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнобојна зелена?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ретко, ретко ко је имао ону маскирну униформу у то доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали Бошка тих дана у Техничком школском центру?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сте виђали ове, Пиварског, Нишког, Сплићу и тако даље?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам, нисам Бошка виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је долазио Бошко?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим да сам чуо било шта око тога, везано за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок ДРАГАН САРАП: Па, чуо сам, значи да је он са том групом Арканових ишао, водио их је, вероватно су га негде нашли доле на улици или шта ја знам како је то било, овај, да их проведе горе изнад, значи Каракаја према Зворнику горе, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је водио до Куле града можда, да ли сте чули за то?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, знам да је отишао у правцу Зворника, а докле је дошао са њима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, како је он изгубио живот, тај Бошко?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, јесам, он је, он је после био, кажем Вам то, овај, у првом том делу, значи, негде у априлу месецу, стање се поприлично стабилизовало и онда је дошло до малог осипања те такозване каракајске чете, када сам и ја отишао у радну обавезу, многи су отишли у неке овај друге радне обавезе, овај, а једна група тих људи определила се или не знам ни ја на који начин, отишла је у састав неке друге јединице, тако да је и Тасо тај отишао и он је био, да ли је био командир вода или је био командир чете, те снаговачке чете, касније, значи, негде, не знам ни ја, јули, август или не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог догађаја?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: После тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам за време догађаја, коме је припадао? Рекли сте да је отишао Бошко у снаговачку чету, значи то није за време ових догађаја, него после?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте рекли у истрази, то се односи на период након овога или за време?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, вероватно, вероватно, након тога је он отишао горе у снаговачку чету, а у то доба, е сада када су Арканови долазили, негде половином априла или не знам ни ја, како је то било, можда крајем априла, не знам, не могу сада да се сетим, овај, е сада Бошко је значи био у то доба са њима. До када је био са њима, не знам ни да ли је бко са њима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је страдао после?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ја мислим да су они овај, да је он био у саставу те снаговачке чете и да су возили ваљда храну горе, шта ја знам, негде на линију, где је то било и горе на Снагову или горе негде, ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је погинуо, он и ко још?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, Тасо, Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако каже још један сведок. А тај сведок «М» ту што има на списку, да ли га знате, немојте му име читати.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: «М», знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тада виђали у школи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам га тада виђао у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тада радио, какво је имао задужење?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Он је, он је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је радио?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Овако, он је имао задужење да, пошто мислим да, оно нешто није војно способан у смислу војника и тако даље, али је био мобилисан за потребе логистике, да је довлачио храну, одвлачио, не знам ни ја, ово или оно, чуо сам да је и ове по Зворнику горе, ови који су, овај, били убијани, да је он негде одвлачио, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били убијани по Зворнику?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам, Бошњаци, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он да је бар десет, петнаест пута долазио и лешеве носио из Техничког школског центра у Каракају у коме Ви живите. Да ли је Вама познато да је било ту убијања људи, пуцања, у тој радионици?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја нисам чуо пуцњеве, пазите, ја нисам чуо пуцњеве, уствари нисам ни могао чути, пошто сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На педесет метара, па нисте могли?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, тада није било сигурно, ма сигурно није било, јер би сигурно одвратило пажњу наставника на то. Можда и ако је било, можда је то било у некаквом периоду када ми нисмо били ту, а то је предвече, увече, у току ноћи, не знам ни ја када би то могло да се деси, а у то доба, сигурно није било, јер би сигурно запитали се откуда пуцњеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико је Герина кланица од Ваше куће удаљена?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Герина кланица је доле у пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Она је у пољу доле, значи, на сасвим другом делу насеља Каракај, односно села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А види се од Ваше куће?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли у истрази, нисам ја.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Може, може да се види, може да се види зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да се дешава нешто чудно од 01. до 05. јуна у тој кланици?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, како ћу ја видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се довлаче неки лешеви?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Знате колико је то растојање, можда једно четири, пет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Километара?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ваше куће?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, да, јер моја кућа, моја је кућа горе сасвим на другом крају горе према, рецимо Тузли, а ово је у правцу Србије, тамо према Дрини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је ту било на стотине лешева?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам да је било лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо сведоке који су сведочили у истрази, да су ту долазили, да су видели на стотине тела и тако даље, да је то заударало, да је то било страшно.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо да је било лешева, а на стотине нисам чуо, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на колико сте Ви чули?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, било је лешева, било је убијања, било је ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то периоду, да ли можете да нам одредите у односу на овај период када су ови људи били заробљени, а Ви радили у том Школском центру поред ове радионице, да ли је пре, или за време или после, да ли можете то да одредите?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Добро, то је на неки начин у то доба била тајна, мислим, била је, тајна је била за људе који су живели некаквим нормалним животом, нормално, није била тајна за оне који су били укључени у све то. Овај, пошто ја нисам спадао у ту групу која овај, иде и распирује се, иде на лице места и тамо, овамо, једноставно, није ме то нешто посебно ни занимало, али касније се чуло да су неки убијани у Гериној овај клаоници, да су неки убијани, е сада, у Пилици доле у Дому, да ли је то из тог периода, али мислим да јесте, овај, тако да су то некаква сазнања отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту тајну чувао, ко је то прогласио тајном?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ма, не, не, не кажем да је била проглашена као тајна, али није се, оно, причало на сва звона, није се објављивало нигде, десило се то и то, мислим, тек касније оно, као више, овај, поверљиво, знаш да се убијало у Гериној оној клаоници и тако даље, мислим, то је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то укључени у то, кажете, за разлику од тих који су били укључени?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Кажем, било је, било је људи који су били војноангажовани у то доба и који су можда имали распоред у одређеној формацији са одређеним задацима и тако даље, али било је и људи који су имали радне обавезе и које није интересовало, већину није интересовало то шта се дешава на војном плану. Један од тих који је имао радну обавезу, кога није интересовало шта се дешава ту, био сам и ја, тако да ја нисам могао из прве руке да знам шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас интересовало као грађанина Каракаја, ко је одговоран за заробљавање тих људи и за убијање тих људи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, пазите, ја нисам, овај, нормално да ме као човека интересује то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта сте сазнали? Ко је био главни тада за војне послове тог 01. јуна ту у Зворнику? Ви сте пре тога били командир те, назови чете, кажете, и ко је после био главни?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ја не знам ко је после био главни, ја знам, овај, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, у то време?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја кажем Вам, овај, помињем имена тог Галића, тог Васиљевића, тог Суботића, за које знам да су остали иза мене, даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били и тада у војним структурама?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е сада, да ли су били тада и коју су функцију имали, ја стварно не знам, јер право да Вам кажем, није ме интересовало више шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неко име у војсци да је ту неко главни? Колико има Зворник хиљада становника?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја не знам, двадесетак, тридесет хиљада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки велики град да Ви не знате ко је ту главни, рат је почео, јел, јуни месец, ко је ту био главни, ко је командовао војним снагама?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам, помињао је се једно време, знам да је био Студени једно време, сада који је период био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам дадох тај списак, а Ви ништа. Шта је он био?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, добро питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то служи да констатујете када дајете исказ.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да је био војно ангажован, да је био ту, а сада коју је улогу имао у самој бригади, вероватно неку битну улогу, да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о овом јуну месецу, када се дешавао овај случај, то Вас питам.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам ко је био ту, ко би могао бити главни, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је истражни судија, да ли знате неког Марка Павловића, да ли сте чули за неког Марка Павловића, па сте Ви нешто причали. Ко је био тај човек?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ма, чуо сам да има Марко Павловић, али ја га никада нисам упознао, нити сам се сусретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи да је имао, шта сте чули?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Знам да је био један од, да ли командира, команданата, нешто тако у том смислу, овај, у саставу те бригаде, односно у тим војним формацијама, како да их назовем, значи у тој, рецимо, у војним тим формацијама. Сада ја не знам која је била војна формација, али знам да је се помињало његово име, да је један од, ајде рецимо, вођа. Е сада, који је ранг, да ли командира, команданта, не знам ни ја шта, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војне полиције у то време када су ови људи били затворени на територији града?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Војна полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, мислим да је била војна полиција, мислим, нисам сигуран, али претпостављам да је била и војна полиција која је имала своја задужења, пре свега, колико ја знам, у смислу привођења оних људи који су мобилисани, а нису се одазвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је командовао војном полицијом у то време?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, у то време не знам, не знам тачно ко је командовао, овај, али знам да је једно време био неки, да ли Мијо, Мијо, како се он презивао, е сада не могу да тврдим да ли је био у том периоду или касније је био, нисам сигуран, временски не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам показати сада један писмени документ овде, 13. маја 1992. године, «потврђује се да је Благојевић Милан из Каракаја на благајни рачуноводства општине Зворник примио новац за војнике» и ево га списак, има доста наших сведока овде. То је закључно са редним бројем 81 укупно, 2.960.000. Дођите овде да погледате, «примио Благојевић Милан». Ја бих рекла да је ово Ваш потпис. Ево овде, изволите, «новац исплатио Миличић Слободан, а одобрио Павловић Марко». После тога, «командир чете Благојевић Здравко»; исто 13. маја, па да нам то прокоментаришете.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: То је било следеће, исто то сам примио из школе који су, пазите, ово није била плата. Ово што су давали, давали су више као некакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не можемо овако да Вас чујемо, дајте ми то, па ћете после отићи тамо. Да ли знате о чему се ради?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите тамо, па ми објасните, ко су ти људи, војници за које примате новац и ко Вас овлашћује на то?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Извињавам се, могу још једном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. 13. маја, значи Ви сте 23. априла отишли за директора школе и сада 13. маја се појављујете као лице које прима новац за војнике.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, да, па то је била, ајде рецимо, некаква, некаква помоћ за април месец, значи она је један део априла где сам ја био, рецимо командир чете, овај и нормално да сам ја и био обавезан на неки начин да преузнем тај новац од њих, а иначе плату сам примио од школе, ево као што видите оригинал документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Овај и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли по ову плату, то ме интересује, 13. маја на благајни рачуноводства Српске општине Зворник, где је то?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да ли је то био «Стандард», чини ми се, нисам сигуран да ли је био «Стандард» или «Алхос»; нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 13. маја?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Или можда, можда чак и Зворник горе у општини, не могу, не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, 13. маја пише «командир чете Благојевић Здравко». Да ли Вам ово нешто освежава памћење, следећи документ, «корекција списка за исплату накнаде војника из чете ТО Каракај» за април. Ви кажете, Ви сте били у априлу, ово је корекција за април, а он 13. маја потписује као командир чете.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, не знам да ли је био, да ли је био Здравко, знам да је, са њим сам баш разговарао, не помиње да је он ту био, али мислим да негде имате тамо документ, вероватно за Танић Драгана, вероватно да би требало да има нешто, да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од стражара не помиње Танић Драгана као присутног у обезбеђењу заробљеника, Ви сте први, то нити Здравко Благојевић, нико њега не помиње.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, па управо кажем, са Здравком сам, овај, разговарао пре два, три дана и он ми рече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, њега ћемо чути.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Знам да је, да је један период да је био и Танић, знам да је био један период и Танић, а сада, да ли је био тај период или је можда неки други, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и документ где пише од 01. до 30. јуна да је Благојевић Здравко командир.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био Секанић?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, Секанић Ацо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде на овом списку каже.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Он је био један, да ли је био командант батаљона или тако у том смислу, знам да је био у Зворнику и знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одобрено исплату Секанић, ево, за период од 06. до 30. априла 1992., сагласна Привремена влада, војницима.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Секанића знам и знам да је био, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте и Ви на списку.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да ли је био некако на, на ту војно ангажован у смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Шта је био, где је радио?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Знам да је био у општини, овај, да сам га виђао у општини горе и знам да је радио по војним питањима, е сада,

која овлашћења тачно је имао, не знам, али знам да је био један од, ајде рецимо, челних људи у територијалној одбрани. Е сада, да ли непосредно као војник или можда нешто у администрацији, нисам баш сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте неки батаљон. На који то батаљон мислите?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: У које доба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у доба јуни месец.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Секанића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Секанић, него уопште, о каквим батаљонима знате? Помињали сте нешто у истрази, да сте чули да су, исприпчајте нам, шта знате о томе, ко је обезбеђивао те заробљене људе, ту у радионици и од кога сте сазнали ако немате непосредна сазнања, да ли сте виђали уопште ту неко да обезбеђује те људе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, нисам виђао нико да обезбеђује, али сам чуо да су то, чуо сам, овај, да су они били негде, негде су били на линији, вероватно горе, овај, изнад Каракаја и даље су остали горе, овај, и да су обавештени да треба да дођу доле да чувају неке заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули што сада причате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим од кога сам чуо, али знам да се причало да су, овај, позвани да дођу доле и не знам, можда ми је и Здравко говорио, не знам, не могу, не могу да тврдим ништа, али углавном сам добио то сазнање и да су они сишли доле и да су два, три дана били доле и чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих да је било?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Који су чували?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су са линије позвани?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Шта знам, можда десетак, петнаест, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само? И какво је то невидљиво обезбеђење, где су они? Ви ту радите и не видите их?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не можемо ни видети. Не знам, Ви вероватно нисте били на лицу места ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам била, али као да сам била, имам документа која ми дају могућност да причам са Вама као да сам била.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам силну фотодокументацију.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Јер ови су, имају, улазе на сасвим другом крају, значи школа је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, има улаз и овамо до школе.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има ту неко да стоји да нешто чува или не?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пазите, али улаз у те просторије, не види се од школе, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са друге стране?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, са ове стране нико нема да стоји?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Са ове стране нема ни потребе да се стоји, јер нема улаза, нема излаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде где виђате Пиварског, Нишког, Сплићу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Њих сам виђао на путу у пролазу према тим, тим, тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А стражу ову не виђате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не може се видети она, зато што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда сазнајете, колико њих то чува?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, шта знам, десетак, петнаест њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њих ту организује, ко прави те смене, страже?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко руководи том стражом?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: То не знам ко је руководио, ко је правио смене, стварно то не знам. То би можда могао неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неки батаљон. Јел био тада, у ком саставу је била та чета која је подигнута са линије?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја не знам тачно који је батаљон био, овај, знам да су касније били у неком батаљону где је био Готовац Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико касније су били у батаљону где је био Готовац?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, шта знам, ја знам када су били у Дрињачи горе после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је тај батаљон.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте, јесте и да им је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико после тога је то било?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, можда, месец, два или колико, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто о одласку војске Југословенске народне армије са територије Зворника и уопште из Босне, да ли знате када су отишли?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Добро, знам из средстава информисања и са телевизије и тако даље, да је било, не знам ни ја, до 15. маја, шта ја знам би требало да изађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о процесу формирања Зворничке бригаде?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, нисам био укључен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О саставу те бригаде?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам, нисам био укључен у ту проблематику, тако да стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате о времену, када је формирана, ко је командовао бригадом Зворничком, колико је бројала људи, који је био састав, да ли ишта о томе знате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ја знам, ја знам неке од, добро је, знам касније када сам, овај, поново мобилисан и онда сам, онда већ знам и ту структуру бригаде и тако даље и батаљона и то, али у том периоду, пошто нисам, овај, био војно мобилисан, не знам, стварно не знам. Знам касније када сам 06., односно 07. овај новембра поново мобилисан, е онда, онда отприлике био сам упућен у војне активности и онда морао бих да знам то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ту неки да су имали црвене беретке на главама?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Касније сам ја виђао, тада нисам видео. Касније сам виђао ове горе који су били на Видиковцу смештени, виђао сам их по граду, виђао сам их горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су били смештени у Видиковцу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: После толико година, стварно не могу прецизно одговорити, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре школе или после школе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: После, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу и мају нису били?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам, можда су били, стварно не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви их ту нисте виђали?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ту их нисам видео, ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неке те јединице које су тада деловале, које су биле ту?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам, једино чуо сам касније за овог њиховог команданта, како се зове, тамо у Аустралији што је, не знам како се зове сада, капетан Драган, за њега сам чуо, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Црног, капетан Црни можда?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки га помињу да је ту био.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Црни? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неку јединицу «Муње»?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са црвеним береткама, нисте чули?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињу некога што се звао Бандера, па Црни, па Мрки, па Мирокија.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Мирокију покојног?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: За Мирокију, чуо сам, чуо сам за Мирокију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Мирокија?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ја мислим да је момак из Србије негде тамо, овај, можда из Војводине, одакле ли, ако сам добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим јединицама је он припадао?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да ли је «Црвене беретке» или тако нешто, овај, знам да су нека формација која није била са нашег подручја, знам да, да ли је била добровољачка или послата или, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Шакотић Милана, да ли сте знали, покојног?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, знао сам и овај, на предлог и мој и мојих другара оно на самом почетку, да не кажем када смо се самоорганизовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у априлу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, у априлу, овај, био је добар момак и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тада у јуну у школи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: А то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу ови сви стражари да је он командовао једним водом.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће да је остао, јер, пазите, ја сам Вам рекао, он је био један од командира вода док сам ја још био, мислим, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу да је другим водом командовао овај Тасо, Ви кажете Тасо.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Тасо, Тасо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни исто, јел?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је њима командовао?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је изнад њих био?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: То стварно не знам, то од кога су примали наређења не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је причао овај Чаруга, да ли је он био ту?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, пазите, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на стражи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је он причао?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Овај, да будем искрен, ја и не волим детаље ни да слушам, везано за то. По мени, то није био чин који је требао да се деси, моја животна одредења су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваљда по свима, не само по Вама, а то што Ви не волите, то није разлог да ми сада не чујемо ако нешто знате. Ви сте под заклетвом, знате.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пазите, моја животна одредења су сасвим другачија и да будем искрен, до краја и не желим ни да знам неке ствари које су се десиле а које се нису смеле десити, ни везано ни за Каракај, ни везано за било које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, знате, а не желите да кажете?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, не желим да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите да знате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не желим да знам, не желим да се информишем о томе, не желим да питам, могао бих ја можда у истрази некаквој интерној доћи до много, многих сазнања овај од тих људи који су непосредно били ту, али да будем искрен, не желим то, не желим да знам нешто што је по мени, што се није смело десити, да будем искрен до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали нешто о овом догађају када сте били у Козлуку тамо?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: У школи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф, не, када сте били шеф криминалистичке службе у Козлуку, после?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, јесам, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сазнали?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Тада сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: То је било 2002. године, ја мислим, 2003. и тако даље, овај, тада сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу тада већ била ексхумирана ова тела?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Јесу, била су ексхумирана тела, дешавале су се неке ствари у школи, односно у Дому у Пилици, овај, доле. Чак сам ишао и на лице места и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, тада у то доба, 2002., 2003. године, тако, не знам сада када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1993. или када?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, 2003.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало у Пилици 2003. године?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, не, значи што је се дешавало у току рата, па оно трагови некакви који су остајали и на овај, чак сам, овај, замолио ме Питер Стјуарт овај из Новог Зеланда који је претходно овај разговарао са мном везано за то, касније ме је замолио да обезбедим пар људи који су били на списку доле, које је требало позвати да дају изјаве на те околности 1992. година и дешавања у Пилици, односно преко Каракаја па у Пилици и тако даље, значи нашли су некакву везу са Техничким школским центром и некаквим збивањима 1992. године у Пилици доле, овај и онда у том смислу, Питер је имао одређена имена да би му олакшали некакав рад у смислу позивања тих људи, обавештавања да дођу у полицијску станицу у Козлук доле, ја сам изашао у сусрет, обавестио сам све те људе и мислим да је већина тих људи се одазвала позиву, бар који су ту били. Добро, неки су били на путу, неки нису били међу живима више и тако даље, али ето у томе се огледала наша сарадња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте на моје питање одговорили, да ли сте сазнали шта се десило у школи када сте били на тој функцији и када сте били у Козлуку шеф?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, 2002. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2002.?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада нешто сазнали, да ли сте тада Ви као шеф прикупљали?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: За Козлук?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за школу када сте били то у Козлуку?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: За школу у Каракају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: А не, нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисмо, те задатке нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нисмо имали, нисам, пазите, све што смо радили, односно ја у служби што сам радио, радио сам по наређењу нечијем, нисам добио то наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате за 2002., 2003. годину?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте сазнали то, где су та тела ексхумирана, одакле?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја знам да су доведена та тела и да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су доведена?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Уствари, то су Срби довежени, овај, у Ватрогасни дом, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пилици?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не у Пилици, у Зворник, а то знам, е сада, да ли је ту било Бошњака или су само били у питању Срби, нешто не знам, али знам да су довожени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су нађена тела која су ексхумирана, одакле су ексхумирана, да ли знате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су постојале неке секундарне гробнице у која су тела премештана након првобитног?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам касније да је било, да је било горе када сам радио у Осмацима, у полицијској станици, да је на Црном врху, да је било неких гробница, да су накнадно ексхумиране, вероватно су биле секундарне гробнице, е сада, ту је, ту смо, овај, пружали подршку овом Хуртићу, сада како се он звао, он је из Тузле ја мислим, да ли је, знам Хуртић да се презива, тако да смо му давали обезбеђење и њихове екипе су вршиле ексхумацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су утврдили?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, на неким локацијама су налазили, налазили су, овај, лешеве, они су то возили тамо у правцу Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је Ваша улога ту била?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, обезбеђење лица места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је било премештања тела из Зворника?

Сведок ДРАГАН САРАП: Знам да су вожени горе негде на Црни врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су пребацивана та тела?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е сада не бих био сигуран да ли је то 1992. године или можда касније, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то видели па знате или сте чули?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ма, не, таман посла, где ћу видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је причао?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, то су ова, што кажу, сеоска поговарања, оговарања и тако даље, као ето, одвезли су неке људе, неке лешеве из поља на Црни врх, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког поља?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Каракајског поља доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каракајско поље?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Герина кланица, да ли је то тај потез?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, вероватно да је у близини тога, вероватно да је ту, пошто је и та клаоница негде доле овај, у пољу том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио? Да ли је то дошао неко са стране да копа или Зворничани, ко је то радио?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам ко је радио стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме може да се ископа гробница?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, може машинама, другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су машине биле?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, сада, машине у то доба је имао, чини ми се, «Инжињеринг», те машине је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Каракаја?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Да ли су баш те машине коришћене или не, и имале су ова грађевинска предузећа, можда је, не знам да ли је неко од приватника имао, знам да сада има тих некаквих ровокопача и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су нека тела спаљивана у високој пећи у «Глиници»?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули за то?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, то баш нисам чуо. Чак нисам ни чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете што знате везано за овај догађај, да сте чули од некога, шта се ту дешавало? Да ли сте чули да су се ту неки људи угушили од топлоте превелике, у радионици ту поред школе који су били?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја не знам да ли је то било топлота или шта је био узрок свему томе, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гушењу? Па, каже преживели сведок да су се угушили људи ту.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су се угушили. Да ли сте чули то да се то десило?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да су се угушили, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су извођени па да нису враћани из радионице, одвожени негде и да нису враћани, да показују оружје, новац или шта друго, да ли сте чули такву причу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко питање? Ево тужилац ако има неко питање да Вам постави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте мобилисани и потом постављени за командира чете, да ли сте тада задужили какво наоружање, војну опрему?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Када мислите, први пут или други пут? Пазите, ја сам два пута мобилисан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих молио да не одговарате на оно што Вас нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први, први.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте постављени за командира чете, да ли сте тада задужили наоружање?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пазите, ја нисам постављен, уствари, практично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, изабран.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Изабран од групе тих људи, мобилисаних изабран сам за командира чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сам чуо, ако можете да одговорите ово што сам Вас питао.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, могу, могу, овај, ми смо задужили тада када смо, значи, чим смо мобилисани, чим смо добили позиве, отишли смо у «Алхос» и задужили наоружање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, од територијалне одбране, ту је било људи који су били непосредно задужени, они радници који су одговарали за то наоружање, донесеш му позив, он ти да наоружање, пушку ти да и ајде даље, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте постављени за директора, односно ВД директора, шта је било са наоружањем и опремом? Да ли сте се раздужили?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Тада сам вратио, вратио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, пазите, то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли онима истима од којих сте задужили или неком другом?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Иста је, иста је ова организација то била, само није био исти човек, онај који ми је дао то наоружање, није био исто то лице, него не знам сада тачно ко је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта кажете Ви њему када враћате то наоружање?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ништа, раздужимо се са наоружањем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, шта му кажете?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете ли му да сте задужили, имате неки реверс, па по том реверсу враћате или што враћате, пита ли он Вас, дошли сте да узмете наоружање, не пита Вас ништа, враћате му наоружање, не пита Вас ништа, да ли је то могуће?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, било је довољно да се однесе позив, рецимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За задужење?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: За задужење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за раздужење?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: За раздужење било је довољно да се преда тамо овим који су радили ту, који су имали, ето ту резерву некаквог наоружања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте неко писмено њима показали због чега?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, показао сам решење где сам одређен од стране Привремене владе и именован за директора школе и доставио сам им то, дао им на увид.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово сам Вас питао из разлога што Ви нама објасните да сте дошли, да ту нема никакве команде, па узесте наоружање и опрему, па онда Ви одосте одатле, опет нема никакве команде, не морате никоме да се јављате, то испадне као нека шетња.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, морало је имати нешто, морало је имати, морало је бити, јер није могао то свако ни узети, ни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је, јер Ви сте рекли, дошао сам у «Алхос» по мобилизацијском позиву, морао сам се јавити.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није било, овај, без неког реда. Када сте постали ВД директора у Техничком школском центру.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: У основној школи која је била, значи у основној школи ја сам био директор школе. Али она је била лоцирана у згради Техничког школског центра привремено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, све је везано за место.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, све је везано за место ово што ћу Вас питати. Ви сте ту, да ли Ви међусобно разговарате, професори, наставници који сте ту, од једног дела зграде тог Техничког школског центра се направи некакав затвор? Па, буните ли се ви нешто у вези с тим?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пазите, то је, то није један део зграде, то је сасвим друга зграда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Био сам на лицу места и знам, немојте ми објашњавати.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Одлично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, та зграда је у склопу Техничког школског центра.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И има своју намену, да се деца ту обучавају за будуће занимање. Да ли то Вама смета, тражисте ли од некога да то што пре се уклони из школе, није примерено?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, овај, пазите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко други?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Само да Вам кажем ово, овај, то није била наша зграда, нити је било, било шта наше, ми смо били подстанари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте ми објашњавати, молим Вас, да није ваша зграда, ја само Вас питам, као наставника, као ВД директора, неке од тих школа која је сада ту смештена, да ли Вама смета што је ту неко затворен у тој школи, деца не уче, немају места, а Ви сте ту као педагог, да ли то Вама смета, Вама или некоме од тих наставника који су били ту, коментаришете ли у том смислу да то није у реду?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, пазите, та школа је била власништво значи власништво Техничког школског центра која је имала свог директора, била је ту привремено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли теби као педагогу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Сметало јесте, јесте сметало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јеси са неким разговарао у вези са тим?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Али, ми нисмо били уопште компетентни да било шта у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био директор ТШЦ?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Сада, да ли је био Гојко, Гојко, чини ми се да је био Гојко некакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Гојко сада, да ли је жив?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: У Србији, да ли је, не знам да ли је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се презива?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Имао сам ја то негде прибилежено овамо, чини ми се да је био он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко њега питао да ту се сместе људи затворени?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, не знам да ли га је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га Ви питали, је ли Гојко, откуд људи ту сада заробљени, а то школа, радионица?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пазите, ми смо само, уствари нама је наређено да дислоцирамо нашу школу у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам наређује, не може само да се нареди, ко Вам је наредио?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим Извршни одбор општине горе, из Зворника, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говоримо о дислоцирању школе из Грбаваца, него о смештају људи у радионицу, то питам, да ли је неко Гојку рекао, да склони?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам да ли му је ко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће да дођу ту неки? Јесте га питали Ви, да ли Вас је занимало, је ли Гојко, откуд сада у радионици заробљени људи, то је питање?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, то није било у нашем опису радних задатака, тако да ме стварно није интересовало, знао сам, пазите, овај, можда га је неко и питао, можда није нико ни питао, јер пазите, тада није се баш чини ми се толико ни водило рачуна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га Ви питали?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може ли у ту радионицу да се уђе на улаз који гледа према школи тамо?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, мислим, мислим да може да се уђе, да је можда, чак је ту, овај, једно време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, значи може да се уђе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Мислим да може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако може да се уђе, значи може и да се изађе, ако се слажете.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, вероватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које просторије на тој страни постоје, знате ли?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да имају две или три учионице, овај, са те стране, јер знам да су, е сада, да ли су и у то доба биле, чини ми се да јесу, овај, у тој намени, да су они, деца она до четвртог разреда основне школе, да су могла ту ићи и мислим да су биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да неко на тај улаз улази и излази?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, то не, сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели ове Бошњаке, Муслимане, да они ту евентуално излазе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што не би изашли на тај улаз тамо?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам што не би, али, овај, ја не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели униформисана лица на том улазу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, није био ту нико, сигурно, јер, пазите, тај део је у саставу, овај, у близини тог школског асфалтираног игралишта и улаза у ту школу где смо ми били, у ту зграду где смо ми били. Претпостављам да из тих разлога да не би било сведока, да не би неко шта видео, да су сва та кретања обављали са друге стране где се није могло видети. Вероватно да је из тих разлога у то доба, ја не тврдим ништа увече да је било и у току ноћи и тако даље, не могу да тврдим, јер ми нисмо били ту у тој школи. Можда је, можда је било и кретања кроз те просторије нисам баш сигуран, то можете сазнати од ових који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има ту неки стан можда?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, пазите, те су просторије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту неко становао?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да је пре рата становао извесни, е сада, Бошњак је један био, овај, знам да је играо фудбал за некакву нашу екипу пре рата, Сервер мислим да се звао, нормално, он је отишао оно када.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сада разговарамо овако, ако је неко затворен у одређени простор, па може на две стране да уђе и изађе, а стражари су са друге стране, оне тамо коју Ви не видите, па зашто не би били и са ове, јер ови могу да изађу? Мислим, хоћу да кажем, како је могуће да не видите нека униформисана лица која се крећу овамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питаћемо следећег сведока, можда, биће ту присутан и овај сведок.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пазите, то може боље да одговори неко ко је непосредно био ту, разумете, може боље да одговори неко ко је непосредно био ту, међутим, ја претпостављам да су вероватно на неки начин била блиндирана тај други улаз према школи, претпостављам, не могу да тврдим, тако да није било ту миграције, бар у то доба када смо ми били, можда је у току ноћи, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Благојевић Здравко, Чаруга, да ли је Вама неки род?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, овако, рођак је, е сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вашег оца, мајке?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Од оца, код нас иде по оцу презиме, иста презимена, ето тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваши очеви јесу браћа?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, нису браћа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Рођаци су, исто рођаци, значи нисмо најближа фамилија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А дедови, а дедови јесу браћа, ваши дедови?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пазите, мој деда и његов прадеда су браћа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Ево овако, у априлу сте мобилисани и сада, у том грентку када сте мобилисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се, колегинице, представите због транскрипта.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Милена Васић, пуномоћник. Значи, мобилисани сте од стране територијалне одбране 06. априла. Да ли се у том периоду очекивала некаква непријатељска дејства, евентуални напади «зелених беретки», јесте имали информације о томе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, да, било је, било је ту прича, као бићете нападнути, ово, оно, треба.

МИЛЕНА ВАСИЋ: И, јел био напад?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Није?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Да ли је неко погинуо?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Не? Сада, Ви сте директор, као директор основне школе. Ко је Ваш непосредно претпостављени, односно, од кога Ви у вези са школом примате наређења, односно са ким комуницирате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, овако, у то доба, у то доба сам комуницирао са господином Бранком Грујићем који је, е сада, био, мислим у то доба да је био председник Привремене владе у Зворнику и који је и потписао ово решење о, једно од решења, значи где је дао мени као директору сагласност, мени као директору и Габријели као секретарици, сагласност да можемо, овај, подизати новац за школу из СДК, значи то је то.

МИЛЕНА ВАСИЋ: У реду, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Ево када смо код, овај, оптуженог Грујића. Да ли сте Ви са њим разговарали, питали га нешто у вези са овим догађајем?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, наш разговор је био углавном, око тих послова рада школе, организације рада школе и у том правцу.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви сазнајете од рођака, комшија шта се догађа.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Поново питам, да ли га нешто питате, шта се то у школи догађа, шта је то, шта је то у кланици, шта је то у радионици, да ли?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, нисам питао, малопре сам рекао, да, овај, те ствари ме нису пуно занимале, нити ме сада занимају, не желим, не желим да знам детаље, не желим да, осећам се, и тада сам се осећао немоћним да било шта променим, а и да сам, да сам, значи имао могућност да мењам, вероватно бих неке ствари другачије, вероватно бих утицао на неке ствари, али сам исто тако видевши ове разјарене момке који су долазили, не знам ни ја одакле и њихово бахато понашање, овај, на улици и да будем искрен, није ми било пријатно ни да се сретнем са тим људима, не само на улици.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете, Бранко Грујић је председник Привремене владе, значи неко ко има највишу функцију. Кажете сада да нисте могли нешто да мењате, али Ви имате контакт, разговарате са неким ко је имао највишу позицију у власти, па то је био можда неки пут да нешто мењате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, ја сам разговарао са њим у смислу, како организовати школу, када уписати, када новац примити.

НАТАША КАНДИЋ: Али, ту у школи Вас се догађа, не уписује се нико у том тренутку, него.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не само то. Ученици нису били ту, ја сам рекао малопре, али је било пуно послова везано за сам рад школе, административних послова које смо ми морали одрадити да би, пазите, ми смо и за све ученике бошњачке националности који су припадали нашој школи, обезбедили адекватну документацију, значи завршили су сви разред, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас, стварно причати о документацији школе, стварно.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, шта да Вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник нешто друго. Ако имате, да ли сте имали уопште тих дана док су људи заробљени, контакт са Бранком Грујићем?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, непосредно тих дана нисам имао са њим контакт, нисам, нити смо причали о било чему, значи нисмо се ни виђали тада.

НАТАША КАНДИЋ: Како Ви то тако одлучно знате да баш у то време?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, нисам, зато што, нисам имао потребе у то доба да будем са њим.

НАТАША КАНДИЋ: Како нисте имали потребе, сада кажете, да сте били беспомоћни, да сте нешто могли, нисте се интересовали, зато што сте, били сте беспомоћни, како није било потребе? Имате, знате ко је

председник општине, можете, имате слободан приступ њему, па како није било потребе, само ми то објасните? Ако знате шта се догађа, да су људи затворени, да се убијају, одводе, како није било потребе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да зна да се убијају, немојте.

НАТАША КАНДИЋ: А не, рекао је после да је чуо да је било убијања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, после, али у то време, немојте сада убацивати друге термине. Он је рекао да у то време није знао, али је знао да су затворени. Значи питање је, да ли сте имали потребу да се обратите?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, нисам, ја Вама малопре рекох, то није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме бисте се, кажете, беспомоћни сте, коме бисте се обратили да сте хтели да сазнате зашто су заробљеници у школи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, вероватно бих отишао некоме у команду тамо и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме, некоме у команду тамо, коме?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нашао бих некога ко је, ко је у том тренутку, нашао бих, значи распитао бих се ко је одговоран за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте знали ко је?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па због тога нисте тражили помоћ или из неког другог разлога?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не само то, него право да Вам кажем, нисам овај пуно се ни интересовао за тај случај у том тренутку самом, у том тренутку ја нисам ни знао шта се дешава тамо, неке ствари сам касније сазнао.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, док сте ту сређивали ту документацију, помињали сте да се чула нека цика, вика.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте помињали у истрази на страни 16, «ја сам знао из њихових прича да се дешава да има цика, плач, јауци».

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, из њихових прича сам чуо, али тог тренутка ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте чули? Немојте молим Вас лупати том оловком, молим Вас, господине Грујићу. Шта сте чули?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ма, могла се чути граја некаква или тако у том смислу сада, где се то тачно дешавало, да ли је то у згради, пред зградом или шта ја знам, углавном није се видело то.

НАТАША КАНДИЋ: Али се чује?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, могло је се чути, могло је се чути.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, могло се, чује се?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, ја сам, ја Вам кажем да ја то, ја директно то нисам чуо, те активности и ако се дешавају, шта је се дешавало, углавном се дешавало мимо некаквог нашег радног времена.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али чујете о томе, прича се о томе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, то јесте, то јесте, прича се, али углавном су све те приче овај евоциране.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли Ви као наставник, молим Вас, како, немојте употребљавати те изразе, евоцирати, да ли знате шта значи то?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Добро, знам, знам шта значи, али значи не, не директно десило се то и то, овог тренутка. Ја то сматрам то под појмом евоцирање десило се пре пет, шест дана, рецимо неки догађај, е на то мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Никада нико од људи, то није људски употребити за убијање, да се о убиствима и о убијању евоцирају успомене.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Добро, мислим, погрешан термин.

НАТАША КАНДИЋ: Неколико пута сте га употребили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајмо питања, ако можемо да завршимо.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Добро, погрешан термин, нисам мислио тако нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Данас је он врло јасно рекао, овај, каже, видело се да се дешавају неке активности, значи није он чуо, он каже, видело се да се дешавају активности, па сада нам опишите, то што сте Ви видели. Које сте те активности видели?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, рекао сам малопре да сам приметио у доласку и одласку из школе, кретање тих непознатих лица која иду у правцу тог другог дела школе, значи нешто се дешава тамо, не иду.

НАТАША КАНДИЋ: Чујете од других да Пиварски, Нишки улазе унутра, јел тако, то сте рекли?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, ја сам их видео да су ишли према тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да види да улазе, јер ни он не види улаз.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да долазе пред ту зграду.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, не, он чује од других, молим Вас, он чује од других да Пиварски и Нишки улазе унутра.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Добро, касније сам ја сазнао да су они били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули да су они улазили, ко Вам је то причао?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, можда после пар дана, када је то већ почело да се прича мало нашире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нам нисте испричали о уласку. Испричајте нам сада о њиховом уласку, шта раде када уђу?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, да су улазили, да су улазили тамо унутра, а сада, шта су радили, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом, којим послом, јесу Вам причали ти што кажу, уђу и шта ураде, уђу и шта?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Значи, колико сам ја чуо од тих људи, значи да је тај Пиварски, да су ти још неки који су долазили тамо, значи улазили су унутра. Ја не знам колико су их стражари могли да виде, то шта се дешавало тамо, јер они су углавном били смештени испред врата на некој удаљености од те зграде, од тих врата, можда не знам ни ја, десетак, петнаест, двадесет метара, имали су тај задатак, они су видели да је ушао тамо тај неко ко је ушао. А шта су они радили тамо, не може нико ни да потврди од тих стражара, не може ни то. Можда из неких прича касније, али не верујем да.

НАТАША КАНДИЋ: Стражари из прича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да не може када може, када су људи причали шта је било унутра?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, добро, могуће да су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви само Ваше сазнање нам реците.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Моје сазнање је то, да сам ја чуо, значи, видео сам да су били, ишли према зградама, према тој згради, а имам сазнање.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, иду према згради и шта, шта се догађа, докле Ви пратите, иду према згради и где оду?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ништа, они иду према згради, а ја идем према кући и то је то, то је сва прича. Мене не интересује то, што ће они тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Вас то не занима?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не занима, да Вам будем искрен, није ме занимало.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте код истражног судије брат Ваше супруге је био стражар?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А шта Вам он каже? Кажете да Вам је он говорио о томе шта се догађа?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, он је рекао да су долазили. Е то је оно што ја кажем да је улазио Пиварски, тамо да је долазио, да је, не знам ни ја, ја помињем Пиварског, али ту је било још неких тих мени непознатих који су улазили тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ја Вас питам сада за тог Вашег од супруге муж, шта Вам он каже? Ви кажете да Вам је он причао, па дајте нам сада реците, шта Вам он каже, он је стражар тамо?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли Вам каже, не шта Вам каже?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, он каже, молим Вас, код истражног судије, он каже да му он говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто прича.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ма, детаље ми није причао шта су они радили.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хајде, то што Вам је причао.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, причао ми је да су дошли тамо, да су, шта су они, овај, разговарали са неким тамо од заробљеника, шта су разговарали, није ни он чуо, нити, можда је и чуо, али неће да каже или можда и није чуо шта су причали, шта су радили, не може он да, значи, не зна тачно каква је прича била, о чему је била прича, шта је било.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али Ви као директор школе, да ли се Ви некеме званично у вези са тим догађајима ту, то што се виде активности и то што чујете, да ли се некеме обраћате?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никома?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Никома, никома, јер могао је то да одради директор те школе чија је то имовина. Ја нисам осећао потребу преко њега да идем, нити преко било кога, значи ми смо били само ту подстанари где ја нисам полагао неко право ни на ту школу, ни на те просторије, знао сам да је то привремено само, тако да нисам никога ни консултовао око тога, ни питао, ни.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, овај, Ви од своје куће, Ви видите, рекли сте нам, ову Герину клаоницу.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, види се.

НАТАША КАНДИЋ: А одакле видите неке активности, из куће?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: То у Гериној, не може се видети од куће. То може се видети кажем Вам, четири, пет километара је то удаљено, овај, то се може видети зграда, овај, али кретање око зграде, не може, нити се може препознати.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, Ви сте чули за, да су аутобуси «Дринетранса» коришћени?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, чуо сам од тих који су били стражари.

НАТАША КАНДИЋ: А од кога конкретно, да ли од тог Милета Савића, од кога?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам да ли је сада то био Миле Савић, да ли је то био Здравко, да ли је био можда Божо, не могу се сетити.

НАТАША КАНДИЋ: А за који догађај се, у вези са којим догађајем помињу аутобусе «Дринетранса», са довожењем, са одвожењем?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Са довожењем, мислим да је са довожењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да су одвежени аутобусима «Дринетранса»?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, то је једино предузеће, пазите, то је једино предузеће за превоз путника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је Габријела видела шлепер, када су дошли или када су отишли?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, она је видела паркиран шлепер,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Исиред, не могу да Вам кажем, не знам да ли је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја мислим да није то спорно да су дошли аутобусима «Дринетранса».

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не задржавамо на томе.

НАТАША КАНДИЋ: Само, ја бих Вас поново питала, Ви кажете тамо сређујете администрацију, колико је наставника ту у школи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, сада, ја имам њихов списак.

НАТАША КАНДИЋ: Отприлике, не мора сада неки прецизан податак.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Нема отприлике, ништа отприлике, ја имам списак, овај, тридесет и два наставника је било тада.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте са неким од њих разговарали о томе шта се догађа?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, добро, кажем Вам, овај, једино са овом Габријелом, секретарицом, ето она је то пренела као да је видела паркиран шлепер.

НАТАША КАНДИЋ: А са овим другим наставницима?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, нисмо ми ни имали времена, нити смо хтели разговарати на те околности са њима, али углавном, да будем искрен.

НАТАША КАНДИЋ: Али када се чује та цика, да ли неко реагује?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, ја нисам чуо цику, нисам чуо цику.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да сте чули.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, добро сада, цика, мислим, било је, био је некакав жамор који се чуо из правца те.

НАТАША КАНДИЋ: Жамор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада, рекао је у истрази, плач, јауци и цика, сада кажете, жамор.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, у том смислу, није то било дефинисано ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то Вас онда не интересује?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не интересује ме, дешава се нешто што тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А да Вас питам, да ли неко од колега, наставника, да ли неко нешто реагује, чује, знате када се нешто чује, а Ви заузети тамо, радите, спремате папире, па Вас одједном нешто прекине.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не може, не може се чути у учионици, то се може чути приликом изласка, овај, јер ми смо састанке одржавали .у учионици где се није могло чути ни да је било можда већи неки.

НАТАША КАНДИЋ: У учионици састанке?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, где ћемо на другу страну.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ваљда постоји сала за наставнике.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: То је, то је зборница која, пазите, то је једна зборница, а три су школе, овај, ту зборницу је користила, користио директор, односно особље Техничког школског центра, њих не знам колико је било, једну учионицу смо узели ми из моје школе, а трећу учионицу су, односно другу учионицу су узели ови из петковачке школе који имају ипак свог директора.

НАТАША КАНДИЋ: И колико вас је укупно дневно ту у школи, тог наставног особља, колико?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, у просеку, ето нас је било тридесет и двоје.

НАТАША КАНДИЋ: Укупно и ових осталих?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е сада не знам тачно колико је њих било.

НАТАША КАНДИЋ: Отприлике?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, више је било у Техничкој школи је више било, овај, више је било наставника, односно професора, не знам тачно колико их је било, а отприлике исти број наставника је био и у овој основној школи.

НАТАША КАНДИЋ: Отприлике?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, можда двадесетак, у просеку.

НАТАША КАНДИЋ: Не више? Кажете, имате тридесет наставника.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја имам тридесет и два, пазите, али у свако доба нису вероватно сви били ту. Друга ствар, неки нису.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли неко од свих тих наставника из те све три школе, да ли неко некада реагује?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никада нико?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, јер овај.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете неко име од тих свих наставника да наведете, неко са ким сте Ви нешто разговарали?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да Вам кажем, разговарао сам једино са овом Габријелом, овом секретарицом која је видела тај шлепер, да је био ту паркиран, једно време, сада колико је времена она била ту, јер она, овај, она је мимо, она је, пошто је секретарица школе, није имала задатке које су имали наставници и ја са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули и шлепер исто није споран, био је шлепер и кажу сви да је био шлепер.

НАТАША КАНДИЋ: И на крају, само још нешто да Вас питам, то се догодило, да ли Ви виђате, кажете, нисте у том периоду виђали оптуженог Грујића, а када га видите касније, да ли је било некада неке ситуације да разговарате о томе, да га питате нешто о томе, саопштите нешто о томе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Пазите, ја нисам разговарао на ту тему никада са Грујићем, овај, углавном ја Грујића знам и од пре рата и после рата и тако даље. Нормално, о њему имам изузетно високо мишљење као привредника, као поштеног човека, као човека који вероватно, овај и да је хтео неке ствари да промени у то доба, није могао.

НАТАША КАНДИЋ: Шта мислите, рекли сте нам да је био председник Привремене владе, да ли су могли бити затворени ти људи, убијени, одведени, без знања председника Привремене владе?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, примедба, ово је заиста сугестивно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, одговорите на питање.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да ли је могао спречити?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су могли заробљеници бити доведени у радионицу, у Школско-технички центар, убијани у клаоници, одведени у Пилице, а да председник Привремене владе није знао?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да је он морао знати то, али исто тако мислим да он није могао битно утицати на то да се промени, да спречи.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. А само нешто да Вас питам, колико је Дом културе Челопек од Каракаја удаљен, раздаљина, колика је?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, добро, сада је то неки појам, рецимо од три до пет, шест километара од Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пољопривредно добро Економија, да ли је ближе?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, то је на периферији Каракаја, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је тада било заробљеника из Дивича у Дому културе, у Дому културе Челопек, да ли знате да је 28. маја смештено 160 људи?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте да сте знали да су ово једини људи који су затворени Бошњаци?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: У то доба, чини ми се да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тог доба, 28. мај је пре 01. јуна, пре тог доба.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, чуо сам да су у Челопеку били затворени у Дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је те људе довео и затворио?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: А ко ће знати сада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће знати, добро. Да ли сте чули на Економији, ето баш оног 13. маја када сте Ви потписали ове плате, били су тамо људи заробљени, убијани, да ли сте чули за то, чували полицајци зворнички, резервни полицајци, Економију и Дом културе Челопек? Ви сте после били шеф полиције у Козлуку.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да, чуо сам, чуо сам ја и за тај Дом културе и за Економију и за Герину кафану и за, не кафану, него ову клаоницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта можете о томе да нам кажете, пошто и тај део је исто оптужница, тужилац ставља на терет оптуженима да су ту људе затворили.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам одакле су ти људи дошли и ко их је довео, стварно не знам, оно из прича да су завршили, да је већина од њих завршила ту где је и доведена, е сада, не могу да се сетим ко ми је причао за извесног Тополу у Челопеку, доле да је био у Челопеку, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко причао за неког ко је жив, Топола је мртав?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Е не знам да је мртав, мислим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате, добро. А да ли знате нешто, да ли је била нека полиција цивилна ту у школи, да је долазила или чувала или одводила и тако даље?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Војну полицију, чини ми се да нисам виђао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилну полицију? Ко је тада био командир полиције, начелник полиције?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да ли је у то доба, не знам да ли је био можда овај сведок «Q» или можда Василић, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега, питања? Изволите, нисам видела, извините. Само се представите.

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Добар дан, ја сам Хакија Смаиловић, секретар Удружења породица заробљених и несталих лица општине Зворник. Поставио бих једно питање сведоку, колико је Зворник удаљен од његове куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Град?

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Да.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Па, добро, сада зависи одакле, одакле гледамо. Зворник се протеже од Дивича до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало је непрецизно.

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Од града, од самог града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите центар града?

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Центар града, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, мало да прецизирамо.

Сведок ДРАГАН САРАП: Па, добро, ваздушном линијом од можда једно, колико има, једно три километра, три и по километра, рецимо.

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Добро, е сада, у односу на град Зворник и ову Гериону клаоницу. Јел Вама ближа Гериона клаоница или град Зворник, центар?

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ту је негде, ту је, можда чак и да је ваздушном линијом даље Гериона ова клаоница.

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Добро, ја познајем тамо терен и мислим да.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Да ли знате Ви где је моја кућа?

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Знам где је Ваша кућа, зато сам Вас и питао, рекли сте пет километара, значи што сте покушали да.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Не, нисам рекао пет, ту, четири, пет километара има сигурно.

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Рекли сте пет, није четири, пет. Добро, ја немам више питања, само сам мислио ову констатацију, даљину и то.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Али то је даљина где се не могу препознати кретање лица, мислим.

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Добро, то се може проверити и сада и уверити се у то све колико је баш навод тачан, мислим, није.

Сведок МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ: Ма, може се проверити, нормално.

ХАКИЈА СМАИЛОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја немам питања, не желим да на овакав начин како се води овај главни претрес, заиста постављам питања, али имам примедбу и мислим да овако како се саслушавају сведоци, како им се постављају ова сугестивна, капциозна, недозвољена питања, да то овај суштина моје примедбе, а с друге стране, заиста изненађен сам, ја нисам знао да је ово оштећени у поступку, овај, који се јавља из публике и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није предложен као сведок.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знам да ли има у списима предмета да се он легитимисао као оштећени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има пуномоћ.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Има у списима предмета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћје на почетку предмета има, знате колико има Смаиловића на овом списку?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, не знам, ја Вас сада питам да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колега, читајте предмет, ја не могу да Вас едукујем у том смислу. А на која мислите сугестивна питања, моја?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И Вас и пуномоћника оштећених, Наташе Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, реците конкретно, која сугестивна питања?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, ево ја сам покушавао да дам чак и примедбу, а Ви сте једноставно прешли преко тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ценићемо ми тај одговор, да ли неко може бити одговоран, да ли зна или је морао знати. Питање је које је више пута до сада постављано. Изволите колега, изволите. Ви имате питања или немате? Добро, ми ћемо сада направити паузу, кратку једну, двадесет минута, па ћемо наставити са следећим сведоком.

То је све што имам да изјавим.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви ћете сачекати, па ћете ући и сести у публику заједно са овим сведоком који буде следећи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Укључите микрофон. Ако Вам је лакше, можете да седнете. Господин Здравко Благојевић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чаруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чаруга?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам даде то име, надимак?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, дао када сам био мали, четири године, неки Ристан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви имају неке ту надимке?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ви имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, име Вашег оца Душан, јел тако?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте машински техничар?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не радим нигде у стечају предузеће пропало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А живите у Каракају?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1957. годиште?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Као сведок дужни сте пред судом да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело, предвиђена је и казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања само, ако сматрате да бисте се одговором на та питања изложили

тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Хоћете да нам прочитате тај текст заклетве испред Вас.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли сте разумели ту заклетву?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро.

Сведок Здравко Благојевић са личним подацима као у списима, упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом у току је кривични поступак против оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка, алиас «Марка Павловића», због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Између осталих догађаја, као што су убиства и рањавање цивила у Дому културе у Челопеку, пољопривредном добру Економија, Суду за прекршаје у Зворнику у пролеће 1992. године је и догађај страдање више стотина цивила муслиманске вероисповести почетком јуна 1992. године. Ви сте тим поводом саслушавани од стране истражног судије.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћу Вас прво питати, да ли остајете при оном што сте рекли код истражног судије?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам, шта знате о том догађају?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ми смо држали линије раздвајања са пограничним деловима муслиманских територија, јер је било, шта ја знам, то је већ рат кренуо и дошао је Ристановић Драган. Он је био командир вода. Ми смо били на линији Липовац се звало место, скроз до неког далековода где је репетитор, Вратоломац се зове и дотле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Липовац?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Липовац, да, и до репетитора, предајника, телевизијског. И дошао је Ристановић Драган и дигао нас, каже, идете да се обезбеђује школа, стигли су неки затвореници. Међутим, ми смо били та друга група која је дошла доле. Затворенике смо затекли доле у Техничком школском центру. Они су већ били смештени тамо. И нас, то је био један вод, негде нас је било шеснаест,

седамнаест, у тој другој тури обезбеђења објекта околo. Унутра у објекту, пошто је било топло време, са доње стране школе где је река, од пута према Тузли, имају клизна врата нека, велика, двоја или троја. Она су била отворена. Могло се видети унутра затвореници и не бих рекао паравојска, непознати ми људи скроз, другачије униформисани, нису уопште, они су били унутра. Повремено сам провиривао, гледао, тукли су их, гонили су их да певају српске песме. Онда су делили неке папириће, шта ја знам, не знам ради чега су делили, нешто су писали на те папириће. Сада не знам шта је било у вези папирића. Повремено су, они су долазили са троја, четвора кола, увек је било по петнаест, шеснаест унутра, тих људи. Тукли су их, шамарали ногама и рукама и које су прозивали из тих папирића. После закључио сам да су отприлике тражили ко има оружје. Неке су одводили, по двојицу, тројицу, седну у ауто. Имали су један цип, бели. Задрже се можда сат, сат и десет минута, па се врате. После опет батинање је било. Били су ту две ноћи, јер како знам, кажу да су дотеране, довежене камионима, камионима, шлеперима, око три сата, дан, по дану, три сата послеподне. Били су две ноћи, трећи дан када је освануо, негде следовала је смена од осам ујутру па негде до четири. Поново око једно пола три, трећег дана дошла су два зглобна аутобуса и два обична ова аутобуса. Онда су их изводили у аутобусе и одвежени су према Бијељини. Касније сам из штампе чуо да су побијени у Пилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта још имате да нам кажете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све што имате да кажете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То је моје што сам видео ја. Ја сам био две смене, једну целу и непуну другу смену дана, а био сам баш тај дан када су их исто одвезли. Из сазнања чуо сам да су их покупили војна полиција и милиција. Били су грађани у цивилу, доби можда од једно 25 до једно 70 година, старости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили су били?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Цивили, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ту, кажете, тај дан?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај трећи дан сте ту, када они одлазе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, када су дошли аутобуси, мене је задесило да их одвезу у Пилицу. Исто, дошла је војна полиција и милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да идемо у рикверц, долазе, то је три поподне?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте још од осам ујутру дежурни?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава то преподне?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Исто, туча, тортура, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Туча?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Туча, шамарање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тортура, аха, добро. И у три сата?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У три сата долазе два зглобна аутобуса и два обична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Дринетранс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дринетранс»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вози?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Возачи су у униформама, један је био крупан, огроман човек, један онако, средњег раста. Ову двојицу нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате те возаче?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједног?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, у униформама људи, не знам, па нисам сео у аутобус, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се возили, добро. И долазе са тим аутобусима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, паркирају аутобусе крај школе. То је видело се, са обе стране пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел крај радионице или са оне друге стране, где су метална врата, где паркирају?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Где су метална врата, има пут асфалтиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она друга страна, не тамо где је главна она?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Видљива је, све су стране видљиве, и од пута према Бијељини и од пута према Тузли, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел стају тамо на онај део где је пут према Тузли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, са бочне стране пута према Бијељини и проводе их до самог ћошка, аутобус натеран до ћошка зграде, а врата су можда удаљена једно петнаест метара од тог ћошка била куда су они излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она велика врата?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, клизна, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко су сада ти који их извлаче напоље?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Војна полиција и милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цивилна милиција?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И цивилна милиција и војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих војних полицајаца?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Било је једно двадесетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесетак људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И плус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли некога?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знао сам онога Јосипа Аћимовића, он је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинуо?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је из Тршића, зато га добро знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Аћимовић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Тршића?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Из Тршића, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има испред Вас ту један папир, не овај што пише текст заклетве, него овај други.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћу Вас за неке људе, немојте имена помињати, јер су они тражили да их саслушавамо под неким именом, бројем, словом и тако даље, без пуног имена и презимена. Да ли видите тај број, немојте читати име, видите број 7, знате ли њега?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знам, знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тај ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, није био, нисам га ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, није се могло ни видети у оној маси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видели сте Јосипа?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јосипа сам видео када су их изводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су их?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, он је дошао са аутобусима, војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим «Дринатранса»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како је био обучен Јосип?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Војна, бели опасач, војна полиција, зелено-маскирну униформу је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирну?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био командант војне иолиције, у то време?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, који је то датум о коме причамо?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знам да је летње доба, можда ово доба године, топло је било, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топло и ко сада изводи те људе? Ви сте помињали у истрази неке разне надимке. Да ли сте Ви знали ко су ти људи? Питао Вас је истражни судија за неке надимке. Да ли сте познали ту некога или да Вам неко каже, е то је тај и тај?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма, викали су они и Пиварски и Репић и та компанија, што је унутра била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та компанија била и тај дан када они одлазе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесу, јесу били, војна полиција их је провела и милиција у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ти што су били унутра, тај Пиварски, Репић што кажете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су викали да су они. Да ли су ти били и напољу када ови улазе у аутобусе или не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесу, изашли су и они заједно када је задњи изашао, они су се покупили и отишли, а војна полиција и милиција се упутила према Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Бијељини?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога знате од те цивилне полиције, а да је био тог дана ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Е не знам од цивилне полиције, знам да су, кажу цивилна полиција, да ли су стварно били полиција, али су униформе биле милицајске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, сада Ви сте ту, значи, нема кажу, Ви видите или не видите. Шта сте Ви видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то биле униформе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Полицајске, полицајске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје, које боје?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били неки Ваши локалци или неки?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није локалца било ниједног. Зато говорим да не знам који су то људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били полицајци на територији Зворника, а да нису из Зворника?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, било их је много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Команда је била у «Стандарду» горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо о полицији. Да ли је команда полиције била у «Стандарду»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није, није, они су из Зворника дошли, пребачени после када је нека расподела била полиције на муслиманску и српску полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Они су били раздјељени. Сада, да ли је то примено још у полицији, како је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не знам да ли сте ме разумели, питам Вас, да ли је у полицијским снагама било некога ко је полицајац, а да није из Зворника, из неког другог града?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Постоји могућност, не знам, постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Ви знате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, били су ти у плавим униформама?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви никога не познајете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у то време знали неког полицајца из Зворника?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесам, знао сам у мене у месту сам знао четворицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Стојкић Слободан, Благојевић Неђо, шта ја знам, Марковић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су радили у полицији?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и Остоја Стојкић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остоја Стојкић, да ли је био?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки, шта је био?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Остоја Стојкић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је био неки такав?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја знам Остоју Стојкића један са мном радио и предузећу заједно, на ког мислите, не знам. Које доби је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Остоја Стојкић, звани «Шукаљ» је радио са мном у предузећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био полицајац?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није, није, НК радник био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи кажете тај Неђо Благојевић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Стојкић Слободан, звани «Боја».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Боја»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инспектор Боја, тај?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки инспектор?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није, нису они били ту, ја Вама говорим ко је ту да ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. А тај Боја, да ли је он још у Каракају?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојкић Слободан, «Боја»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте, живи у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ради као инспектор у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада га нисте видели ту у школи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тада био полицајац? Да ли је тада био полицајац?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није био ту у школи, нисте га видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ниједног полицајца нисте познали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а од војне полиције, тих двадесетак, исто?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знао сам Јосипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосипа, добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јосипа Аћимовића, никога више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је Јосип био?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јосип је из Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Тршића?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је тада био командант Јосипу? Да ли је он имао неки чин?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није, ма није нико од њих имао полиције чин тај, војне, овај војне полиције, није нико имао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сада ови улазе у те аутобусе «Дринатранса». Ко улази са њима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Улази полиција, обезбеђује, пуни аутобуси на врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која полиција, реците ми, да ли војна?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Војна, војна, па сви су пропратили, нешто је и милиције ове, полиције цивилне, отишло доле са њима у аутобусима да их пропрате до Пилице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да иду у Пилицу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, то сам чуо после три, четири дана, када су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек после?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, видим да су отишли према Бијељини, према Бијељини су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте чули где иду?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када крећу, јесте чули где иду они?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не, они су одвежени преко надвожњака. Све је то видљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где иду ти људи, јесте чули, куда их воде?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући, одакле су ти људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Људи су похапшени у местима становања, дигнути и доведени су ту, а одвежени су преко надвожњака, а сада, касније чујем из штампе да су у Пилици, у дому убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте ту штампу читали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ппсле једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико после тога?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Можда месец и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу то били само мушкарци ти цивили?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Само мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су им жене и деца?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали, јесте чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кога да питам, немам ја кога питати, како питати. Углавном су само били мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта је било са њиховим женама?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, кажу да је било неко раздвајање и да су жене послале у Тузлу. То сам чуо, да ли је то истина, да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви реците, шта сте видели, шта сте чули. И једно и друго је сазнање, разумете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам да су жене раздвојене и послате према Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада сам чула да сте чули, у реду. И шта сте после тога када су отишли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ништа, вратили се кући, смена ми је била завршена, сутрадан поново ишао на линију, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Много сте детаљније у истрази причали о Вашем војном ангажовању, у смислу, значи, овај, отпочетка рата, од оног 08. априла, како је било, да ли сте одмах ангажовани или сте касније, где сте били, да ли сте били старешина неке војне јединице, испричајте нам то.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Био сам касније командир чете, три месеца док ми није рођак погинуо. Када ми је погинуо рођак, његова та ми снаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Можда једно, када је Преображење, празник, сећам се добро, празник је био Преображење. Тада је погинуо, на тај дан и на сахрани његова супруга каже, зар га нисам могао ослободити да иде и он, да га ослободим из јединице, десило се да је он погинуо, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, почнимо од 06. априла. Причали сте да сте били мобилисани од стране територијалне одбране у чету Каракај. То Вас питам, почните од тада.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Војни одсек, да. Ја сам био мобилисан прво 11.10.1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Доле у Бијељини и пошто је јединица била мешовита, неко је нарасло неповерење, мени је командир чете је био Муминовић Шемсудин. Ја сам њему био онај ћато, онај писар. Са њим сам и спавао сво време док смо боравили тамо и када је то неповерење нарасло, командант батаљона нам је био Момчило Васиљевић, батаљона. Дошли су неке старешине из Бијељине и та је јединица ради тог неповерења расформирана и враћени смо кући. И 06. смо мобилисани од стране територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је била, рекосте, чета каракајска?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта сте чували, шта сте држали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Држали смо рубна подручја са муслиманским местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које у односу на Каракај је било?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то било рубно подручје, где сте били?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Липовац, Радаковац, горе Ћиле, то је од стране према Зворнику, горе Буковик неки, зове се Буковик. То је тај рејон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ваша та чета колико је бројала људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Бројала је 88.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир те чете, тада у априлу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Командир је био Танић Драган из Челопека, поручник по чину, резервни старешина, Танић Драган. Ја сам у првој изјави после сам се распитивао, Танић Драган је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када тада?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Када су затвореници били у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су затвореници били у школи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, Танић Драган, син Симеуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је он жив?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то сазнали да је Танић Драган?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: После прве изјаве ове када сам био на истражном поступку, распитивао сам се, није ми никако ишло у главу по датумима, не уклапа се. Е онда сам видео, каже, већина ових мојих каже Танић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која већина, који људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ови моји из чете што су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико не каже, баш нико њега не помиње, први пут сада Ви, нико. Ви сте рекли да је био Милан Благојевић на почетку у априлу.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није Милан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви не знате ни датум када је било.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у списима имамо податак да је то, и у оптужници пише и у писменим неким доказима и у исказу највећег броја људи, да је то било 01. јуна.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сведок претходни, Милан Благојевић каже да је у априлу он био прво командир чете, те условно речено чете. Да ли се сећате периода да је он био командир, Милан Благојевић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Сећам се, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е у односу на њега, када је био Танић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Ви били командир чете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ког је датума Преображење, Танић је био једно четири, пет месеци можда док није био рањен. Био је рањен, па је нешто загузлао са официрима и дезертирао је, побегао је био у Аустрију и сво време рата је био у Аустрији, а сада је ту у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли у истрази да је у време школе, у време догађаја, био Милан Благојевић.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Пореметио сам датуме, зато не знам, ако ме вежете за датуме, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас везујем за, судија Вас је везао за догађај.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: По датумима тачно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датуме, догађај, када су људи затворени.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Догађај знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био командант онда, хајде реците ми то, тада када је школа? Ви сте стража, јел тако? Хајде испричајте нам, да се вратимо отпочетка, када долазите Ви.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Када се вршила формација јединица, прво смо били, други батаљон, после месец дана, четврти, па пети батаљон, није се могло ни знати. Знам да је командант бригаде био Благојевић Видоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Тада када је било ово затвореници у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тада био командант бригаде?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Командант бригаде зворничке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Ви сте били у којој формацији, Ви лично, коме сте припадали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да ли четвртом или петом батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Зато што је то тумбано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Шта чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега батаљон?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Пешадије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљон бригаде?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Батаљон бригаде, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада рекли у истрази да сте Ви били јединица територијалне одбране.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, тада је већ устројена војска, тада је оно по строгим војничким принципима, није свако бранио своје село, онда је могао да ме пошаље било где, на било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас ту распоредио, хајде нам то испричајте.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ристановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били, јесте били на Врањачи или на Липовцу, где сте били?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: На Липовцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Липовцу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове Ваше колеге кажу са брда Врањача.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То је линија скроз до репетитора, везала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да се вратимо на тај први дан. Кажете, не знате датум, шта се догађа? Ви сте тамо на Липовцу и хајде да видимо.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Дошао Ристановић Драган, звани Тасо и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, шта је он тада био?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било водова?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири вода?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко су све осим њега били командири?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Шакотић Милан, Радић Божо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у то време?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И четврти вод, ко је био?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јовановић Радован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тада било 88 војника у чети?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била каракајска чета?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, командир чете Танић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Танић Симеуна Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Симеуна Драган и овај Тасо?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Тасо је био командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је неко звао и Реги?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Реги, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је то, исти човек?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Исти, исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он долази?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он долази горе по нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да морамо се вратити, распоредиће линију, а да ми идемо да обезбедимо школу доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њега шаље?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам ја ко га је послао. Он је нама изашао горе на брдо и повео нас, један вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питате га, чија је то наредба, тог Тасу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Откуд ја знам ко му је наредио. Он је био командир вода, он је човек дошао, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у чијем сте Ви воду?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, у његовом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У његовом?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Реги, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли у воду Јовановић Радована, да је он Вама био командир?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Реги је дошао, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да је командир Вашег вода Јовановић Радован и то једино Ви. Нико тог Радована није ни поменуо. Добро, ја ћу Вама дати један писмени доказ, дођите овде код мене. Пошто ја видим да Ви то све сте нешто помешали, у овом доказу пише да сте Ви командир чете, Благојевић Здравко, 01. јуна до 30. јуна, ето списак војника, тамо седите лепо и то све испрочитајте. Овај списак је био предочаван и сведоку Шицеру, Араповић Ивану и он је ту дописивао још нека имена. Многи сведоци и неки оштећени кажу да сте Ви били командир чете каракајске. Прочитајте то и још ћу Вам, дођите, дођите, извините молим Вас, још један. Ево, имам овде још један документ, значи 13. маја, значи двадсет и нешто дана пре овог догађаја, командир чете Благојевић Здравко, 13. маја, Каракај. Ево ту пише. Седите тамо. Колико Вам треба времена, Ви слободно то прегледајте па да сада ми не би писали једно, а Ви вичете друго.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У овом списку има људи који су старији, који нису никада били у чети. Станојевић Славко, Којић Милорад, Пејић Радивоје, Пејић Ристан, Цветковић Рајо, Пожарац Милан, Пожарац Душан, Орашчанин Лука, Бошковић Ненад, Станојевић Саво, то су ти људи који нису били, а у списку се налазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није било питање, то је био списак да Ви видите, да можете да се подсетите, да ли је тачно то што пише, да сте Ви командир чете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сада имамо, коју, четврту варијанту? Имамо Танић Драгана, имамо Милана Благојевића.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Десет командира је чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Здравка Благојевића, ма, добро, десет, нека је и стодесет, мене занима 01. јуна тада када се ово дешава? Да ли схватате шта Вас ја питам? Зато сам Вам дала писмени документ.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ово видим, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ко ће знати, ако Ви не знате, господине Благојевићу. Да ли сте видели ово, 13. маја?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете. Када сте Ви први пут постали командир чете? Ви кажете то када Вам је тај рођак, када је то било?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, то је Преображење датум, не знам ја који је то датум сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Август месец.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ето, тада сам напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, у јуну, ово је 01. јуни.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Тада сам напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је 01. јуни, тада сте напустили, за Преображење?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте уназад били, колико дуго сте били?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, можда једно два месеца, ето тако, можда једно два месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какав је онда закључак, јел ово тачно?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Онда је тачно како Ви кажете, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам онда испричајте.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Давно је било, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ИЗ перспективе командира чете, шта је било ако је било?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја сам исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате Ви о овом догађају? Причајте нам, ко је Вама био командант, и Регију и Шакотићу и?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам ни ком сам батаљону припадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише овде, други батаљон, прва чета Каракај, све пише.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ко је био командант, не знам, ако ме можете подсетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, ја знам ко је мени командант, ено ми га председник суда, како Ви не знате ко је Вама командант?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Давно је било, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите опет овамо. Чији је ово печат, овај мали овде? Ево, каже, одобрио З.Благојевић. Чији је то печат на списку војника?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То је команда ударила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која команда?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: За плату, то је за плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која, која команда?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко седи тамо, ко је Вама главни био?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Администрација је то ударила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Администрација?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Ево пише овде, под бројем 2, Јовановић Радован. Да ли је то тај Радован?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сада кажете, Ви сте припадали његовом воду, то нико прво од сведока не каже, друго, у овом документу пише, каже да сте Ви командир чете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Прави период не знам, зато се ја не сећам по датумима ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо датуме, догађај нас занима. Јесте Ви присуствовали још неком догађају да је стотине људи затворено у радионици Техничког школског центра у рату 1992. године?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ово једини догађај?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Једини догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па покушајте да се временски вежете за тај догађај, а не за датум. Помињали сте Драгана Готовца. Ко ме је он био старешина? Нешто сте причали.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је био командант једног батаљона, сада, да ли је нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у ком периоду?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду у односу на ове догађаје у школи, да ли када је била школа или пре школе или после школе или када?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да је тај период када су затвореници били у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био Готовац?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, зато што смо мењали батаљоне други, четврти, пети, у кратком периоду претумбавања јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је било седиште тог батаљона другог?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Седиште је било у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дрињачи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да је у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте дошли доле, реците нам, шта затичете? Ви сте, кажете, сишли када?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У три, пола четири, тако, пред мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У три? А од кога Ви сада сазнајете ко је довео људе, како их је довео, ко их је сместио баш ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Од мештана, од мештана, сви мештани Муслимани из Каракаја су били у Каракају тада, нико није отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслимани?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, комшије и све. То је отворено, то је видљиво на раскрсницама путева, то је све видљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта сазнајете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Сазнајем да су доведени у камионима, шлеперима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије фирме?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, у камионима, шлеперима горе на каросеријама, да су доведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи је доведено?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, може бити једно 450, ако су стали у два зглобна аутобуса и два обична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сигурни да је исти број дошао и напустио школу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако мислите?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта још сазнајете? Ко их је довезао, ко их је довезао тим шлеперима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Цивилни камиони, војна полиција и милиција, тако сви ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна милиција их је и довезла и одвезла?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, одвезла их је аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви када долазите, хајде реците нам, шта затичете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Она врата клизна су била отворена, ми смо се распоредили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она велика врата са друге стране?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оном путу за Тузлу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ми смо шетали напред, назад, јер не смемо, нисмо смели ни провиривати тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, полако, нисмо још дошли дотле. Ви долазите, ко је сада ту главни за Ваше устројавање, за организацију страже, за распоред страже, ко је ту главни?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Тасо је нама јавио, тај Реги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, дошли смо сада до школе. Ко је ту главни да распореди колико ће бити смена, колико људи и тако даље?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нама је смена долазила сваких осам сати, мене су ухватиле две смене ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту главни да организује ко ће да чува, куда, где ће да стоји, то Вас питам?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нас је Драган тај и довео и распоредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он Вас је распоредио?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И он је ишао по следећу смену после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сви сишли заједно?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, један вод, па други вод, један одмарао, па други вод силазио, тако да је

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас било у воду Вашем?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нас је горе било једно, око, у обезбеђењу једно 16 до 18 људи, не могу тачно рећи, јер не знам и околу школе распоређени скроз, околу, то није школа него радионице доле су. Ту су стругарске машине, стругови, глодалице и то. Имају, да ли су двоја или троја клизна врата велика, а од друге стране, од игралишта има парк, као зелена површина, има улаз, ту су неки становали људи, који раде у

школи и могло је се ући само на једна уска врата, са ове друге стране, а они су изведени на та клизна, велика врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велика?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта ћемо сада са овом информацијом и овим писменим доказом, да сте Ви командир чете? Како онда Ви да будете у воду Јовановић Радована, да ли Вам је то сада нешто нелогично или није?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нелогично, Драган Реги је дошао по нас и одвео нас доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је после то доле пружио те смене?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Драган, можда је њему неко наредио од већих старешина, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био већи старешина од Драгана?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Откуд знам кога је он нашао, он је дошао горе и он нас је одвео и тако је доводио и нама смену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је водио смену?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Реги? И где сте Ви стајали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Стајао сам, добро, нисам стајао, шетао сам по једно петнаест метара напред, назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куда?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Крај реке, крај реке према тузланској цести, пут који води за Тузлу, ближе, ближе ћошку тамо објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И повремено шетао, врата су била отворена, видео сам сва дешавања оно унутра, премда нисам могао много чути, а питати исто нисам смео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели, шта сте чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, видео сам батинање и шамарање и то, да призна, дерање, где је оружје, овако, онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то дешава?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Дешава се унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Унутра, види се с врата све, пет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она прва мања просторија или она већа где има она жица, где?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, велика где је жица, они су били тамо где је она жица, жица од арматуре, арматурна мрежа, окренута

онако, можда висине једно два и по метра, танка и они су били окренути овако према Тузли, те где су машине и стругови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека просторија где је била вода?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није, воду су ишли тамо у WC има ходник, једино је тамо била вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да иду тамо?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесу, ишли су у WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се снабдевали водом, само тамо у WC?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Само тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу могли да иду слободно?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Има и мокри чвор, WC су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесу могли да иду слободно до WC?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или под пратњом или сами да иду?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Пратио их је један увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Један од ових унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то? Неке сте надимке помињали у истрази?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, надимке, знам ја надимке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да чујемо.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Пиварски, Репић, чини ми се једног су и Бркља звали, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Као Бркља, нешто тако слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Слоп, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски, Репић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Бркља, рекао бих Бркља, висок, крупан човек, од два метра висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте неке друге надимке, а те надимке што сада кажете је помињао овај претходни сведок. Ви сте друге неке надимке говорили. Да ли се сећате које?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Брада да није, Брада, то је од те групе унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Бандера?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Бандера, Бандера, није Бркља него Бандера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Црни?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Црни, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Чупо?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Е Чупо је био Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чупо је био Репић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја сам рекао Вама Чупо, али то је отприлике Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике? А ко је тај Црни?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Црни, млад момак, имао подастрешену косу скроз оно, ошишана, само овде ђубаста била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је обучен, у коју униформу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Црна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црна?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел једноделна?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Већина су били сви у црним униформама, имали су неки капе оне плетене, неки нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плетене капе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били неки да су имали оне навучене капе са рупама?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, неки су били без капе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без капе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били неки са црвеним береткама?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неки беле опасаче?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нису, нисам видео да имају беле опасаче уопште иједан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То што сам видео, то сам видео, немам шта даље, неке су одводили, неке су довозили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су, која су имали возила?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која возила су имали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Имали су и цип и путничка аута, све моћна, јака аута. То је вероватно отето од некога, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које то марке, мислите ови неки скупљи аутомобили?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Скупљи, скупљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марке скупље? А регистрације, које су биле ознаке?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Било је и Нови Сад и било је без таблица исто, без таблица, троја, четвора кола су увек била код оних улазних врата тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих путничких?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Она, њихова, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је војна полиција била?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Војна полиција, војни опасачи на њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас сада питам, Ви кажете, није било белих опасача?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Војна полиција је била вамо, а ови унутра што су били, нису имали опасаче беле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке од тих вани, са белим опасачима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знао сам тог Јосипа, кажем, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њега?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови, нико није имао беле опасаче?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти, Слон, Пиварски, Ви сте њих видели, колико ја схватам?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, видео сам њих унутра, нисам никога знао, то први пут људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да је он Пиварски, ако га не знате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма, деру се, један другог вичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како изгледа тај Пиварски, да ли се сећате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Касније сам ја видео како изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Као билдер, плав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав? А како изгледа тај Слон?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Крупан, огроман човек, огроман, али млађи човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули за неког Нишког?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о њему можете да нам кажете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о њему можете да нам кажете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је тукао народ, грађане, није се смело на улицу изаћи, ако неко није остао на линији. Знао је родитеља,

човека од 60 година да скине гола и пред његовим ћерком и сином да га туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за школу, добро, знамо ту причу за Челопек, него за школу, да ли имате неке везе њега да везујете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам њега видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да је он долазио?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многи кажу да је он ту био и главни можда?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тако нешто чули или не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Вас питам, да ли Ви имате сазнања?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја га нисам видео, не могу рећи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте Ви распоређени? Кажете Ви сте само имали две смене, по колико сати?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: По осам сати, четири смене смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По осам сати?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нас су ухватиле две смене. Они су доведени као данас у три сата, били су две ноћи и сутрадан у три сата су одвежени аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то сигурни као и све ово друго што сте сигурни или сте баш сигурни?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Мене су две смене ухватиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо сведока преживелог, једног који је преживео стрељање тамо у Гериној клаоници, који каже да сте били пет дана, да су пети дан одведени и да су били још три дана у Пилици.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Колико ја знам, мене су две смене ухватиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су само две ноћи ту боравили?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Зато што су онда рекли када смо ми дошли у другу смену, каже, доведени данас, доведени на камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али како знате да су само две ноћи спавали ту, боравили ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Тако и ови кажу који су били исто са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, колико је било људи унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, једно 450. Рачунам, не можем ја прецизно ни рећи, јер знам када су одлазили, када су седали у аутобусе, два су била зглобна аутобуса и два обична. Значи, то је отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи добијали храну?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесу, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам о томе испричајте, ко је њима довозио храну, како су добијали храну?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Добијали су храну из пекаре, ја мислим Араповић Мишко је довозио то, «тамић»; камион и бацали су тамо у вреће, додавали, па су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то његова пекара?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то његова пекара?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Државна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Државна?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Државна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије је власништво пекара?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Пекара «05. јули» се звала, државно предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «05. јули»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Државно предузеће?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. То је у непосредној близини, нема триста метара од школе, нема ти толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се налази пекара?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Мишко и пре рата радио у пекари?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као возач?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Као возач камиона, онај што развози хлеб, онај камион, затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте виђали Мишка?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали Мишка?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, знам, комшије смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не тада, када је довозио хлеб?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, нисам га ја видео, он после изјављује, каже, потерао сам, не знам колико рече кила леба, за те затворенике. Он ми каже после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, како је дошло до тога да он тера хлеб за затворенике?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам ја ко је њему рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га питали, откуд ти да, како пекара државна храни затворенике, јесте га питали то?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Мишка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Мишка, кога.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, Мишко каже да је отерао хлеб за затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам да је отерао. Како, откуда он да тера хлеб затвореницима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Државна пекара храни затворенике.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не знам ја ко му је наредио и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте ни сазнали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, откуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Мишко војно лице?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је радио у пекари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био мобилисан или је био цивил?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чини ми се цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивил?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не питасте Мишка како он то вози хлеб затвореним лицима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он ми је сам рекао да је одвезао, не знам колико рече, богами, око 550 кила хлеба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам, то сам схватила. Ти су људи, кажете, били цивили што су затворени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Цивили, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате неког Бошка Стојановића? Он је исто из Каракаја.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде о њему нам испричајте, ко је тај човек, да ли је припадао неким јединицама и да ли сте га виђали ту

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је у позадини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У позадини, у касарни радио и он је развозио храну из ресторана касарне према линијама неким даљим где су држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о овом периоду, када су ови људи у школи или невезано за то?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, није он ту ни био, ја не знам да је био Бошко, не знам да је био и он у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је он довозио храну ка линијама, у ком периоду?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја знам да је он убијен, направљена му запрека на Снагову и убијен је исто 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Снагову убијен?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то оно када су на мину нагазили?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, запрека, оборен је дебло дрвета је оборено прекопута и они када су наишли, из рафала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, он и?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он и Реге тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Ристановић Драган?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Драган, Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, тај Бошко Стојановић, да ли је осим тога што је возио ту храну ка линијама, да ли је још нешто радио, осим у позадини?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Како мислите шта је још радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ангажован војно?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте, војно ангажован, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али само на том послу, да вози храну?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знам да је возио храну, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок претходни да је он био неки тамо водич Аркановцима у априлу. Да ли је Вама то познато?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Можда када је био напад на Зворник, можда је тада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је после, каже, био у снаговачкој чети, пре него што је погинуо, да је припадао снаговачкој чети?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У снаговачкој чети је био тај Реге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Реге је, овај, Драган био у снаговачкој чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже и за овога да је био, Бошко.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће да је и он прешао у снаговачку чету. Са њима је погинула нека жена у вези, сумњиве околности погибије, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажу неки ови људи што су чували исте ове затворенике, преживеле који су пребачени у Дом културе у Пилици, после овог догађаја, да ли сте Ви чули да су они отишли у Пилицу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам после из новина да су и побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су они боравили извесно време у Пилици, па су онда побијени, у Дому културе, да ли сте то чули, да су одвежени у Дом културе у Пилицу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чини ми се да је нешто било убрзо да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажу ти људи који су тамо чували, да је тај Бошко Стојановић из Каракаја тамо био и улазио и одвео те људе и тако даље. Да ли сте Ви нешто чули у разговору?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Где, у Пилици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одмах после тога, да је имао беле опасаче и тако даље, он и неки Целат, јесте чули за Целата нешто?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам за Целата исто, чуо сам и за Целата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, шта сте чули.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Али, откуда Бошко доле, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја Вас питам, кажем Вам, предочавам њихове изјаве.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Мени је непојмљиво да је Бошко доле био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га нисте у школи виђали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај Бошко?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Имао је брчиће, црну косу, пуначак онако, ћопао је мало у ногу, овај, ломио је ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овако крупнији или ситнији?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Крупнији од мене, можда десетак килограма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А висине?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, једно 178. 180 цм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате за тог Целата, кажете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам лоше о њему, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је тај Целат?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Са доњег краја, да ли је из Пилице, да ли је из Локања, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није из Тршића?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Из Тршића? Могуће, али са доњег је краја, знам да није горњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо према Бијељини?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули за тог Целата?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, лоше, да се иживљавао, тукао, да је тукао затворенике, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које затворенике, где, мислим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, где, на којој локацији?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, где су били затворени, откуда ја знам сада где је било још притвореника. Чуо сам да је он био по понашању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам још шта сте видели? То кажете, терали су их да признају ко има оружје, јел?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они то знали? Да ли је ту био неко ко је то нешто пријављивао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: После сам дошао до сазнања да су они делили папирине између затвореника, да комшија пријави комшију, па су то прочитали, па онда их ухвате после и туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, одвезу двојицу, тројицу и после сат, два врате се, са тим затворенима или без?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се врате са затворенима или без њих, када се враћају?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Доста пута су се враћали са затвореницима, неки пут нема једног, неки пут нема два, углавном су враћани. И то се дешавало можда у дану два, три пута, да су одлазили негде и враћали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ти изнутра што су чували?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су се чули неки јауци. Испричајте нам о томе, да сте гледали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте, јесте. Летве су биле, можда метар дужине, тукли су летвама, шамарали, ето и то певање песама, терали су их да певају српске песме и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Је ли неко убијен ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам видио, за вријеме мог боравка нисам видио да је метак опаљен један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је опаљен метак?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овог «Уљеза», Душана?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је био гробар, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже «Уљез» ту главни био «Нишки».

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја «Нишког» нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је долазио?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: А за «Нишког» сам чуо да постоји «Нишки», али не да је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а какви су били унутра услови за боравак тих људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Лоши, загушљиво, то је било на малом простору, оно није велики простор за 450 људи, то је један до другог човек био. Загушљиво боже сачувај, ђаба су врата била отворена ова једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било ту неко грејање? Каже овај преживели да је њима пуштено ту грејање, неки калолифери, неке грејалице.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не верујем да је, да ли и данас има гријање у школи у том дијелу. То су биле радионице, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер био неки митраљез? Каже он да су ту била нека митраљеска гнезда унутра.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оној галерији горе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели, па улазили сте, рекли сте да сте улазили.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће, нисам, ја сам улазио у ВЦ, али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро пролазили сте до ВЦ-а, ВЦ је иза је ли тако?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: ВЦ у правцу тачно оних клизних врата попреко, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, па то, мора да би дошли до ВЦ-а прођете је ли тако?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: А који митраљез?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам је ли био митраљез, каже овај преживели био митраљез.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја нисам видио митраљеза нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ови који су били унутра они су сви имали аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте ни једно мртво тело видели унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Нисам чуо ни метак чак опаљен. Видио сам тучу, чуо сам јаукање и то, пјесму, тјерали су да пјевају, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неког претреса тих људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па јесу их све претресали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам то испричајте, шта сте видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, документа, све су им узимали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па испричајте нам мало о томе, шта сте видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То, ја сам био у другој смени, они чим су доведени то је, како су вероватно улазили, тамо је била кутија једна пуна докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је стајала кутија?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Крај самих клизних врата куд смо пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вани или унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Унутра, унутра до врата. Унутра, кутија картонска велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у кутији?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Возачке дозволе и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких пара, неких сатова, нечега?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам видио паре и сатове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само возачке дозволе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Возачке дозволе, личне карте, папири неки, тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је то кутија?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Картонска кутија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра кад се уђе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Одмах до врата клизних са унутрашње стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви то видели, ту кутију?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Та кутија је стајала једно пет-шест сати, не знам ни ко је однио, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли било неке вредности осим тих личних докумената?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, можда је било, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, мислим Ви да сте видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Видио сам кутију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте друго ништа осим докумената?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули да су им одузимани неки сатови, новац?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па причало се да је одузето, и паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се причало? Ко Вам је то причао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па причали су ова прва смјена што је била, кад су доведени да су им одузели све и паре и сатове и златнину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био прва смена?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па тај «Уљез» је био, Душан је исто, он је рекао да су одузели им све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је то причао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су им све одузели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су урадили с тим стварима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам. То је било кутија одмах са улаза клизних врата са унутрашње стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте нам за ону храну, рекосте овај Мишко Араповић из пекаре довозио хлеб, је ли било још нешто осим хлеба да се једе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, он је мени реко само хлеб. Не верујем да је ишта више било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази неку паштету да су им бацали одозго са тог подеста, са оне галерије?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће, могуће, али он ми је поменуо хлеб, 550, не знам како, 550 комада хлеба да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је знао Мишко колико хлеба да донесе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Зато што је имо папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле му папир?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, отпремница је гласила сигурно из пекаре. Моро је добит документ на капији, да прође капију са хлебом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капију пекаре?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли још има та пекара «5. јули»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Има, ради још увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то власник?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Сад је власник Будимир Аћимовић, њих тројица су то купили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту државну пекару?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неку ситуацију везану за овог Јосипа Аћимовића при одласку, неки инцидент.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: А при одласку један је човек старији са беретком на глави, он је задњи улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У те аутобусе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У аутобус, да, у онај зглобни и попео се на степеник и диго је два прста, е онда је он њега ударио кундаком овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то «овде» не пише у транскрипту, морате да кажете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У прса га ударио и вратио га назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У прса. Кундаком?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Од пушке аутоматске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Аутоматска са дрвеним кундаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Јосип?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Као да је реко овај њему Муслиман који је улазио у аутобус побједиће Ислам, ето то су приче што је га ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је истражни судија за војну полицију, да ли се сећате шта сте причали везано за организацију војне полиције при коме су били, ко је био командант у то време? Тај сведок «Седам», ту што пише, Ви рекосте њега нисте видели, је ли тако? Немојте му име читати.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Је ли знате ко је тад командовао том Јосипу? Помињали сте у истрази, зато Вас питам. Рекли сте имао је бели опасач.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Бијели опасач да, и маскирну зелену униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Помињали сте овога Миомира Јасиковца, овога из Снагова.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, он је касније био командант полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време не знате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте војна полиција била је при команди ТО у истрази, а не знам ко је био старешина.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У касарни су били они, нон-стоп су били војна полиција сједиште је било у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био командант касарне?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Командант бригаде зворничке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој касарни ко је командант?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Видоје Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био командант ТО?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Право да Вам кажем не знам, како је то устројено као војска, као територијална одбрана, углавном сједиште бригаде је било где је и војна полиција у касарни у «Стандарду», а командант бригаде је био тај Благојевић Видоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели тог човека?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Не знам, а познато ми је да је Видоје Благојевић зато што носи презиме исто ко и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А тај сведок «М», ту што је на списку, је ли Вам познат тај човек, шта је он радио? Немојте му име читати.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он, он је из Србије, живи у Србији, он има погребно друштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тад шта је радио, која су му била задужења? У том периоду.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Појма ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: За овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај «М»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «М» видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио тад?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам га ни видио уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је он био задужен испред Комуналног предузећа за одношење лешева и то?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То је, он је задужен био кад је био напад на Зворник он је то возио, то има и снимљено, на телевизији сам ја то гледо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледала сам и ја, а за после, па он сам каже да је носио лешеве из школе, из Дома културе Челопек, и са «Економије», је ли Вам то?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја њега нисам видио уопште у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, је ли Вама то познато што Вам ја сада причам?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јес ми познато да је возио лешеве оно кад је било у Зворнику, а за ово не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам сад шта Вам је «ово», а шта Вам је «оно», не знам на које мислите?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кад је био напад на Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Они су купили по улици мртваце и он је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо, а за ово друго је ли Вам познато што Вас ја питам?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га ни видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам га уопште видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели неки «Тамић» ту да долази?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Тамић»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Само су била путничка возила, три-четири путничка возила и цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је истражни судија за неког мајора Марка Павловића, да ли сте чули за таквог човека?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесам чуо, али не познајем човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а шта сте чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Марко Павловић? Чуо сам за њега да је био командант, овај, касарне, ништа више. Ја нисам био у ситуацији да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био командант касарне, то што сте Ви чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не мерете, не знам за датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам ја Вас датум.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: А касније је нешто ово било затвореници, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После је он био?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После затвореника?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли долазио Милан Благојевић док сте Ви ту стражарили?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, нисам ја видио Милана Благојевића уопште да је долазио у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Танић? Танић Драган?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Он је био наш командир, а није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једном није дошао да вас обиђе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није. Он је загузво са официрима кад је био рањен и он је дезертиро, побјегао у Аустрију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па се, побјего 1992. можда августа месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма ја Вас питам 01. јуна, 02., 03. док су људи затворени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир није долазио?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био од стражара ту када сте ви, када су ови људи напустили са тим аутобусима «Дринатранса», како Ви кажете трећи дан?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Био је Видовић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и он каже да је био.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Био је, да ли ће бити Араповић Иван, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај «Шицер», је ли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Шицер». Они су ишли, они су сјели са војном полицијом у аутобус и ишли до доле до Пилице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Видовић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Видовић и Араповић, ја мислим да су они ишли до Пилице доле док нису изашли у Пилицу у Дом, зато сам ја касније сазно од Видовића да су истоварени у Пилицу у Дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био при одласку?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да ли ће бити овај Душан, Душан Стевановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај «Уљез»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Уљез», «Уљез».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колико је онда водова.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Благојевић, Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, не морете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је онда водова било при одласку тај дан?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Један вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један вод?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Који сте Ви вод сад на крају?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ми смо задњи вод кад смо одлазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви, Вас питам лично, Ви који сте вод? Ком воду Ви припадате? Питам Вас зато што Видовић Драган он каже да је у воду, овога.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ристановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Регија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а овај други каже да је у Шакотићевом. Нико не каже да је у воду Јовановић Радована и нико не каже да је Танић Драган извесни био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није то линија распоређена и кад се линија бира ја бирам да будем до другара да сједимо мало, играмо таблића и то кад смо на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо о линији, причамо о стражи Техничко-школског центра.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, ето набројо сам четири колко се сјећам ја, давно је то било, не знам, 17 година прошло не могу се ја сјетити сваког имена, нити могу се сјетити гдје је ко стајо, а камоли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један од преживелих да сте Ви тамо били главни на стражи, овај Гојкић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: На стражи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Каже, чинило се да сте Ви главни за, ево сад ћу Вам прочитати, ту за то обезбеђење?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: За обезбеђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па ја сам стражарио као и они, ја сам распоређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никог нисте распоређивали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. А тај Гојкић, мени је Араповић после причо да су они заједно радили и да је извео га да подигне плату и шта ја знам, Гојкић, ако говорите о том Гојкићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Тај човек, а не знам ја да је, да је он био уопште ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су га извели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где кажете да су га извели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је из Глинице пошао да наплати, он је био у фабрици Глинице тад, ја не знам како је, ако је доспио тамо, ја не знам тог човјека уопште и не знам да ли је тај био човек затворен уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда он зна да ли је био затворен.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је био затворен, да је довежен камионом «Аутотранспорта» у Каракај, да су на његовом камиону да је био леш човека без главе убачен, да су ушли у школу каже у колони, да су прошли кроз шпалир, ударање, јесте ли Ви били присутни?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте касније дошли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Они су већ били унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је унутра већ било 300 неких људи, да су им тражили документа, паре, злато, сатове, да су се погушили, да су провалили у неку мању просторију где су били вода и црево која је била поплавлена, па да су касније пливале неке паре по оној малој просторији десно, јесте ли Ви то видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, па нисам мого видети то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Каже да је препознао стражара Видовића.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, не знам да су проваљивали уопште ограду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да је било митраљеско гнездо у ћошку с десне стране и да су каже ту били 4-5 стражара да су их батињали, ударали по леђима, тражили оружје и тако даље. Јесте чули да је неко од затворених хтео да се убије каблом од струје?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То сам чуо, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, реците нам.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да је уватио да кида кабал, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам шта је било, то је унутра у горњем делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вам рекли крај тог догађаја?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су Вам причали да се то десило јесу ли Вам рекли шта се на крају десило?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Гојкић да су га убили, не знате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја нисам чуо да је метак опаљен за време боравка у школи, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па које је то лешеве онда овај сведок «М» износио из школе? Каже човек био бар 10-15 пута у школи износио лешеве.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Лешеве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта би то могло да буде, одакле потичу ти лешеви?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја не знам да је ико убијен, а за овај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок Гојкић да се пуно њих погушило, јесте видели да се неко ту угушио па да су га изнели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па не може се видит, то је велико, то је набијено, унутра то је ко гасна комора било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте ли чули да се неко угушио па да су леш изнели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја нисам видио да је и један леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули? Ја Вас питам јесте ли чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте неке рекли да туку ту, да ударају тим кундацима, тим моткама, да возе људе, да неке не врате и тако даље, јесте ли неке то саопштили?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па како ћу саопштити, у мене стриц пошо да види шта је, какви су то затвореници, добио батине, а човек сломљене ноге у куку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Тај дан боравка, један од дана ту кад је пошо према школи да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то значи да сте Ви хтели неком да јавите па сте се плашили или шта?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ко ме да јавим. Па не би ме било уопште, не би ни моје породице било, ни мене. Ни мене ни моје породице, а и ова изјава што је дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога се Ви то плашите сада?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кога? Сваког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од сваког?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Од моћнијих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти моћни људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кад мене нестане, чуће се онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је неко од органа власти долазио ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: За време мог боравка није нико долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам за време Вашег боравка, него за време боравка људи у школи, имајући у виду да Ви нисте све време како кажете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него имате смену, значи за све време док су људи ту, да ли сте чули од неких стражара да је ту долазио неко од органа власти из града, било војних, било цивилних?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок Чађо, Љубиша Пејић Чађо да је долазио Брано Грујић ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја га видио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже овај Гојкић Мехмедалија исто каже да је видео пар угледних људи, једног дана међу њима и Брану Грујића од кога је претходно тражио заштиту председник Месне заједнице Клиса Јашаревић Нурија.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Како се зове тај човек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нурија Јашаревић.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нурија? Познато ми овако, звучно презиме, али не знам човјека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је долазио, нисте?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни од кога, нико Вам није причао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам уопште, за вријеме мог боравка није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А тај сведок "Q", ту је на списку, немојте му име читати, ту код Вас на списку, да ли знате тог сведока?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: "Q", знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио у то време?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Видио нисам али сам чуо да је он у сарадњи са Лупић Аганом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Вршио евакуацију тог становништва јер их је он довео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, да?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да их је довео у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довео те затворенике?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Као његовом наредбом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његовом наредбом.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био па да може да нареди, која је његова функција била?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да је он био командир милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко Василић каже да је он био начелник полиције, а тај "Q" каже да је раније био командир, у априлу.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја знам да је био командир милиције, ја не знам после коју је функцију имо, углавном прича се да је Аган милиционер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И овај "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да су у сарадњи те људе довели горе и вршили то одвајање жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи милиција практично зворничка, војска?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска не.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна полиција.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И војна полиција и милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве везе има тај "Q" са војном полицијом?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам. И тог Лупића је одвео Араповић Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: На барикаду и пустио горе по наређењу "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: "Q"?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули за неког «Жућу», за неког «Сплићу»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: За «Жућу» сам чуо, али није уопште човек долазио ту, он је тога «Репића» брат, а уопште није долазио ту за вријеме мог боравка, не знам, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Пиварски што кажете плави, тај млади.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупнији, којој јединици је он припадао? Је ли Ви знате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, први пут видим човека у животу, не смије нико писнути, не смије нико писнути, не смије погледати, а у униформи сам морао ићи у продавницу да узмем хљеб дјетету и којешта, ако види у цивилу онда покупише ме разбише ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли били некада са овим «Шицером» Араповићем у смени? Мало пре рекосте чини вам се да је био при одласку.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је у воду Шакотића, овог покојног.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, није то било селективно да цијели вод иде овога или онога како је купљена с линије друга страна развуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али после кад сте, јер сте распоређени по тим сменама, колико сам ја Вас схватила?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли по осам сати била смена?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Било, јес, јес, било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли у једној смени буде и један вод и други вод?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Араповић, Стевановић, Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли то значи да из различитих водова буду у једној смени распоређени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже овај Араповић да је чак морао да туче заробљенике по наређењу тог Пиварског, хтели каже да га убију.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма није се смело ући унутра, батине су пуцале, убише. Не смије нико ништа, попријекло погледати никога, зато је мени ова изјава ружна, не смијем ја много ни причати, да мене не би нестало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Ви, је ли Вама јасна та заклетва што пише да не смете ништа прећутати?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте, па тиче се мог живота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тиче се Вашег живота?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вама неко претио пре сведочења? Је ли имате неке претње?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није. Каже овај «Уљез» за кога Ви кажете да је био и с Вама у смени, је ли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је он унутра кад је ушао видео 15-20 мртвих, да је познао Енеса Мајловића из Дураковића међу мртвима, да је каже у тој мањој просторији умрло бар 5-6 људи пре него што су пребачени у друго одељење.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нешто Вам морам рећи, можда ме нећете да разумијете али у истражном поступку кад смо давали ми изјаве он је се грдно завадио са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «М»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Са «М» да, то су односи нарасли толико да он каже «ал ћу му ја викнути» као овде да ће га оцрнити тог «М».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би га он оцрнио ако каже да је видео мртве, а и оштећени кажу да је било унутра мртвих, а сам «М» каже да је возио лешеве, он то не спори.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, можда у некој другој смјени, али ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Невезано с тим да ли ће он њега да оцрни, ја Вас питам како је могуће да «Уљез» каже да је видео мртве, а да Ви нисте видели, ако сте били заједно?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам видио, нисам сигурно видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, је ли Ви причате са тим «Уљезом»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А тад јесте ли причали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесмо причали али не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у свађи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није ми уопште о томе никад ни реко, он је само реко кад је пошао овде да ће да оцрни «М».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вам је рекао да је видео оно шта рекосте сатове?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није он говорио ништа шта ће рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. У то време кажете причао Вам је да је он видео он неке сатове пошто је он био у смени кад су дошли ови затвореници?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је рекао, а за мртве није рекао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекао да је видео побацане сатове и исцепане паре?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То је он изјавио у истражном поступку јер је завадио се са овим «М» и не знам ради чега су се завадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви мислите да он то није видео него да је он то рекао овако?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то и оштћени кажу ови преживели да је тако било.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би он то могао да зна ако није видео?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећени потврђују да су паре пливале, да је било мртвих, да су били побацани сатови.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То јест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак неки стражари кажу да су и они по неки сат узели и да су их ови приморавали да туку и тако даље. Јесте чули да је неко од тих које Ви зовете паравојска терао ове стражаре да туку ове људе који су затворени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: А чини ми се да је Видовић ударио једно двојицу, тројицу, Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесте ли Ви то видели или?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он сам каже да је моро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је моро?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, кад је ишо у ВЦ ваљда кад се враћо онда су га натјерали да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта га је натеро, ко га је натеро?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је натеро?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па ови паравојска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже «Уљез» да сте Ви били командир чете као што пише у овом писменом документу, каже «Чаруга је био нула у односу на Нишког који је био главни», а Ви командир чете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја сам, ја сам стражарио са њима са војницима заједно, са стражарима обичним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: А нисам ја ни распоређиво стражу, распоредио нас Драган и он је смене и доводио, тај Реги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што не пише онда да је Реги овде командир чете него Ви, ево Реги је на страни бр.4, Реги је под бројем 58.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте командир пише овде од 01. до 31.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Постоји могућност да сам ја диго плату па се потписо ко командир чете, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте се потписали, откуцано је име. Ко је куцао ове спискове? Други батаљон.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То је у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ишли Ви некад у ту команду, одосте ли Ви у тај «Стандард», то је у Каракају?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесам, али то се ишло на благајну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па код кога? Ко ме се Ви јављате кад идете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: На благајну да се подигне, а имали смо ћату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је плате, Ви сте до Преображења били кажете командир чете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уназад два месеца нисте сигурни?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време ко је Вама надређени и је ли одлазите код њега? Ко је Вама командант Другог батаљона?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То је било у Дрињачи сједиште наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли одосте у команду «Стандард», коме се јављате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Само по потреби за плату и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сте Ви главни надређени, први надређени, да нема никог изнад Вас? Не може ћата Вама да буде надређени.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па знам да не може, али он је дошо по нас и он нас је и распоредио и ја сам дежуро заједно са осталим војницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама надређен господине Благојевићу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па командант батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па ја мислим да је тад у то доба био Готовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, јесте ли виђали Готовца у то време?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазио ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није. Сједиште било у Дрињачи батаљона, гро је батаљона био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког «Мрког»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Мрки»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је долазио, прича овај Видовић.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Црни», «Мрки», «Мирокија»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Е «Мирокију», познато ми је за «Мирокију».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је познато за «Мирокију»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да је долазио и он био у тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У овој паравојсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је тај човек?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па не знам ја човјека госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је «Мирокија»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па вичу га «Мирокија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, је ли се сећате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Моје висине, црн дечко, ето, црна униформа исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто црна униформа?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај «Црни» је исто имао кажете црну униформу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Црни» је био подстрижен овако што су га звали «Црни», он је највише исто туко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неки чин?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Нису они имали чин ни један, обележја чиновна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки Новосађанин што сте помињали, ко је тај?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте, јесте, Новосађани су били исто, ја мислим они су четници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Четници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четници?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Тако су се звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти Новосађани је ли Вам остао у памћењу неки надимак њихов? Како знате да су баш из Новог Сада?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па они су, ти Новосађани су, зна се и по дијалекту кад причају, кад сједају у ципа и она возила има таблица новосадска, зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе сте. Кажу и Видовић и «Уљез» да је Пиварски однео пун цегер сатова, јесу ли Вам то причали можда Видовић и «Уљез»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нису ми причали али кажу да су им одузели све, златнину, сатове, новац и документа, а та кутија је стајала са документима је стајала одмах тик до клизних врата са унутрашње стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. И кад Вам је то Видовић причао да је морао да туче?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Прије прве изјаве још, прије, прије, давно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пустите изјаве, него у време кад се ово дешавало је ли Вам причао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да је моро, да су га натјерали да и он удари неком палицом, не знам ни ја, четири-пет пута неког човјека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас нико није терао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Ја сам једном само ушо у ВЦ, овај, што сам моро, једног сам човјека позно и дао му кутију цигара, Лупић Авдо се зове човјке, сјeko ми дрва сваке године и знао сам њега, старији човјек, мого ми је отац бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког места је он?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Из Лупића, то је исто према Сапни, Лупићи. И Тодић Стево је исто додо кутију цигара једном јер заједно смо и били, извадили по кутију цигара и бацили кроз ону решетку, нису им бранили да пуше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Је ли било неке суботичке регистрације?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће али нисам сигуран, не могу Вам рећи, знам да је била новосадска, било је и без таблица аута, нисам видио, не знам, нисам сигуран за суботичке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остало нешто тих затвореника, неки број?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У школи? Не, сви су изведени у аутобусе и одвежени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви чули приче да се помињало нешто да они треба да иду у неку размену, зашто су они затворени, чему су намењени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То је била прича од ових који су били да се они не би побунили, јер да су они људи устали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих ових?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Прича од ове паравојске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Они су обећавали да ће ићи у размену, бојали се да људи не провале јер маса је то људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су обећавали, њима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па њима рекли да ће као бити размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли то било неко лажно обећање?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па лажно, јашта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали да је лажно?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Сазнали кад сам чуо да су побијени, тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви чули да су они побијени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па после мјесец и по дана можда, штампи чито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај преживели сведок који је преживео стрељање у «Гериној кланици».

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су, каже, по његовој процени око 200 људи за тих пет дана у школи убијени, што се погушило, што убијени из ватреног оружја, што одведени па нису враћени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па ја не знам да је метак опаљен у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Метак, један једини метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један је бацио црвену беретку, терао их да љубе ту беретку, јесте чули за такво нешто?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја нисам видио да је уопште ико био са црвеном беретком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули такву причу неку да је била?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте Ви присуствовали томе када су ови њима причали да треба да иду у размену?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Онде сам чуо разговор крај врата самих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то прича?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Дере се, дере се, ови што су унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Дере се стишајте се, будите стрпљиви, идете у размену, тако је било. Вероватно и храна, безусловно унутра, то је било загушљиво јесте до бога милога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Гојкић Мехмедалија.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је, каже, остало сигурно шездесетак – 70 тела ту, а било је, каже, и живих који нису могли да изађу па су остали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нико није осто у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли то кад се они утоварују, кад улазе у те аутобусе «Дринатранса» да ли има неко ту повређен, рањен?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Има их, ћопају од батина, има их, рамљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли крвав неко?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Било је, било је, па било је модрица и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту било неког лекара да пружи помоћ тим људима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали такву идеју као стражар да зовете неку помоћ лекарску, неком да се обратите?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви или неко други од стражара.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не би то смио и да је у ово вријеме не био смио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би смели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато да је било неко телевизијско снимање, тамо нека екипа новосадске телевизије да је долазила да снима те људе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није познато да је телевизија икаква долазила тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко од вас стражара унутра стражарио?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ми смо пролазили, ми смо били на вратима и пролазили смо само до ВЦ-а и назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко унутра стражарио?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је овако био неки, да кажемо на највишем положају, да је ту долазио, да сте Ви видели или чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, само ова паравојска што је била унутра, а од ових званичника нисам видио ни "Q", ни ово нисам видио да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте чули да је неко?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: За те двије смене моје нисам видио, па немам сазнања уопште да је ико долазио све до доласка војне полиције и милиције са аутобусима да их одвезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је предводио ту војну полицију и цивилну полицију?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Они су дошли њих двадесетак заједно, заједно, ко их је предводио не знам, само су обезбједили пролаз са ћошка да улазе у аутобусе, четири су аутобуса била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај «Уљез» да је он био унутра распоређен у сали и да га је раздвајала ова жица.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: А можда је повремено улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био на истом нивоу као и заробљеници, да им је бацао хлеб, овај из ове друштвене пекаре и да је тад видео те лешеве унутра и да је Нишки био унутра и тако даље.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја Нишког нисам видио уопште да је тај човјек долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо. А јесте ли чули да је неко правио неке спискове, је ли ту био неки сто? Каже овај оштећени преживели да је ту био неки сто.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па писали су неке папире, ја Вама говорим, рекао сам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте рекли сто, Ви сте рекли да су писали папире, ко? Ови војници?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами писали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Подјељени им папири и нешта су писали на папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме су предавали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И прилазили столу, Пиварском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварском?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Том Пиварском, ја. Прилазили и предавали те папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И опет ми није јасно за то Танић Драгана, како објашњавате да нико никад није поменуо па ни Ви до данас Танић Драгана?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја сам био убјеђен да је он био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Убјеђен сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а сад кад Вам ово кажем и кад видите овај доказ?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам ја по датумима, можете ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, по датуму не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али из овог писменог доказа произилази да сте Ви тог дана командир чете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То сам ја дига плату и потписао се могуће као командир чете. Ја сам плату дигао тад. Овакав списак је правио наш курир, овај ћато четни, евидентичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би уписао «командир Благојевић Здравко»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па можда сам ја подига паре па се потписо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Можда сам подига паре па се потписо као командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пише само одобрио у смислу списка, ово је списак чете, а не доказ о пријему плате, списак чете са платама.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Од ког је датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 01. до 30. јуна, па ја Вам дадох да то читате, ја не знам.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја сам се исто распитиво код Радић Боже баш да видим ко је био, кад он има водио је евиденцију и све, био командир вода једног и каже да је био Танић Симеуна Драган, Симе неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тај Божо помињао уопште Танића, нико није помињао Танића.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја кад сам га пито каже Танић Драган је био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је давао исказ у истрази и није помињао. Стево Васиљевић, знате ли њега?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знам, конобар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је Чаруга био командир његовог вода.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали кажу или Милан или Чаруга, Ви кажете није Милан, Милан каже није Милан, ко онда остаје?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није Милан, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко онда остаје?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим, ја сам убјеђен да је Танић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте убеђени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекосте он живи у?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ко? Стево Васиљевић, у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Танић, Танић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Поручник по чину, резервни старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада у резерви?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Био онда, поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је био у резерви?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сад ради?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ништа, био у Аустрији, радио сво вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад није био у школи у овом периоду?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још нешто чега се сећате да нам кажете за овај Ваш боравак?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Како, у вези чега, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези предмета оптужнице. Каже «Уљез» распоред по сменама правио је Чаруга, он је био ту стално с нама.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: А он је, Реги је довео и мене и њега заједно и распоредио нас на, на стражу. Он нас је диго са брда и распоредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Је ли Реги био стално с Вама?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није. Он је с нама само доводио смјене и распоредио смјену кад доведе, нас смјене и ми одосмо други долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с ким Реги комуницира?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, не знам. Углавном он је и диго нас с брда и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево питања ће Вам поставити чланови већа и странке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Благојевићу, Ви сте данас два – три пута мењали Ваш исказ овде пред свима у судници. Кад Вам је председник већа први пут предочила овај списак исплата плата од 01. јуна до 30. 1992. године, Ви сте рекли могуће је.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи потврђујете да сте Ви били овај командир чете, па је онда, па сте рекли да сте онда до верског неког празника били, нисам Вас разумела који верски празник, да сте до тада били командир чете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Кад ми је погинуо рођак тад сам напустио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Који је то датум? Који је то верски празник?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Преображење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кад то пада Преображење?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Неће је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи до тад сте Ви командир чете тако сам ја данас разумела.?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, али десет командира.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И после тога Ви све више нешто причате друго, па окрећете овамо, онамо, значи да сте у овом периоду били командир чете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не можете да ме разумијете, десет командира чете је код нас било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, али председник већа Вам предочава писмени доказ где сте и Ви се потписали и потврђујете, онда објасните суду како командир чете наређује командир вода Ристановић Драган? Је ли можете, је ли имате то објашњење?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја Вама говорим како је било, како су се одвијале ствари, ко је дошо по нас, ко нас је распоредио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ма то смо све слушали, али објасните ово остало је на крају овог Вашег исказа потпуно нешто нејасно, кажете до Преображења сте командир чете.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Сад нешто вртите причу испада од кад до кад сте онда Ви командир чете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па не знам ја датум.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јуни, ево овде постоји писмени доказ, значи да сте у овом периоду Ви били командир чете, Ви сте рекли могуће кад Вам председник већа.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, могуће, да, добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Онда значи да командир вода не може да наређује командиру чете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја Вама кажем како је било, ја дајем исказ како је било, докуменат тај могуће је да је исправан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Идемо даље, реците ми какав је био Ваш задатак у вези тих људи који су ту затворени? Шта је конкретно Ваш задатак у вези тих затворених људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да обезбеђујем објекат околи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте требали да обезбеђујете људе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: А шта би сте Ви урадили молим Вас да сте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам шта је Ваш задатак, а шта би ја урадила то је нешто друго.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Објекат около смо обезбеђивали

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Около објекат обезбеђивали. Унутра је била паравојска.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли Ви обезбеђивали тај објекат да људи не побегну или сте обезбеђивали те људе да им се нешто не деси? Је ли можете Ви да објасните шта Вам је задатак? Мени је остало нејасно данас шта је Ваш задатак везано за те затворене људе.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Госпођо судија, ја не знам ни шта сам обезбеђивао, ја не знам ни шта сам обезбеђиво.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мене интересује да кажете од онога од кога сте добили задатак шта је био Ваш задатак? Шта Вам је речено?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Обезбеђење објекта око школе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Везано за људе је ли треба људе да обезбеђујете да им се нешто не деси, да неко не улази, јесте имали тај задатак или не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма како.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не би се нико смио писнути.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ма ја Вас питам јесте ли добили тај задатак или не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Од ког?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Само смо доведени ту да около објекта се предамо да будемо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ма господине Благојевићу, немојте да ми изврдавате одговор на питање, да ли сте добили тај задатак или нисте добили? Једноставно питање.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам ја ни добио задатак, ја сам озго дигнут с линије и дошо као стражар доле, ја Вама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хајде идемо као стражар, мада Ви потврђујете данас да сте и командир чете и шта је конкретно Ваш задатак за те затворене људе, да ли сте добили задатак да обезбеђујете те људе да ту неко не улази, да их не малтретира?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не можете Ви мене никако схватити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Благојевићу, ја Вас питам конкретно задатак, а шта сте могли или нисте могли то ћемо да чујемо.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да обезбедим околности да не бјеже, ето то је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да не беже ти људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Реците ми у вези ових улазака и упада, кажете неки непознати људи, непознате униформе, зашто Ви то нисте спречавали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја Вама кажем нисам смио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам смио, био би ја убијен и дјеца ми и жена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли неког обавештавали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кога?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли неком пријављивали да ту долазе непознати?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Шта би се тад тек десило онда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Шта би се онда тек тад десило. То је било грозно, у продавницу нисам смио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу ли они нон-стоп били ту унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нон-стоп је било између 15 и 20.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И кад уђу не излазе два дана?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Долазили су, мењале групе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли Ви ту имали неки телефон?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Мијењале се групе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли имали неки телефон ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ко?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Телефон?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Имо сам код куће телефон.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли имали ту где је био, где су ти људи били затворени, ту где су ти стражари? Где вам је био најближи телефон од места где су ти људи били затворени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Најближи код пекаре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Колико је то удаљено?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па једно 200 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Објасните ми због чега никад никог, кажете нисте обавештавали ово што ови раде и улазе, зашто то нисте радили, зашто нисте обавестили неког?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па не би смио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Од кога?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам смио, не би смио ни сад да је неко друго вријеме, не би смио, не бих смио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па не би ти били присутни кад Ви обавештавате из пекаре. Због чега Ви никог не обавестисте улазе неки непознати, наоружани, малтретирају људе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И да ли Ви мислите да би то имало каквог одјека кад би они после вршили репресију овамо, не би смио нико ни појавити се, нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А откуд Ви знате ти што су упадали ту да су паравојне формације?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па види се одма.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: По чему?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па псује мени српску мајку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па како Ви знате, какву униформу су они имали, јесу се они?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Црну, црне униформе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Црне униформе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Црне, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Сви су имали ти црне униформе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Готово сви, готово сви, ријетко ко маскирну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како Ви знате да је то паравојна формација?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па види се по нагласку и све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На основу чега? Можда је то нека војна формација.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па чули смо касније све како су текле ствари касније и шта су радили по Зворнику, чули смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то нам сад испричајте то што сте чули касније за те формације, те црне.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па оне су шпартале нон-стоп, отете контроли, њима нико није мого наредити ништа, бојао сам се породице и свему, не само ја и сви од нас стражара, сви до једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Пиварски имао црну униформу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Он је био у мајици трегер кад је дошо, ја сам тад видио овакав атлета трегер мајица на њему, имо плаву косу, доле дужу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панталоне?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам за панталоне, знам да је имо трегер мајицу, мишиће, овакав мишићав био, Пиварски.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми у истрази сте тврдили да сте припадали Територијалној одбрани и да је војна полиција припадала Територијалној одбрани, а данас на претресу нешто друго причате, па објасните суду.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ми смо били једно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само мало, нисте чули моје питање, објасните суду шта се то десило од истраге до данашњег претреса да Ви данас нешто мењате Ваш исказ? Је ли имате објашњење за промену исказа?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја не могу да знам кад је ТО прешло у овако регуларну јединицу и кад је то датума тај документ успостављен, углавном ми како смо били организовани ми смо били организовани и знамо у касарну се јављамо кад идемо на линију, то је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па у истрази сте знали да припадате ТО, сад одједном дођосте на претрес па нешто друго, па шта се то десило између истраге и претреса сад одједном Ви знате нешто друго, како сте у истрази знали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Као ТО сам мобилисан, а до кад је то трајало не знам ни датум кад су они бригада зворничка кад је званично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи 06.априла Ви кажете да сте мобилисани испред ТО 1992.?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Испред ТО?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И Ви сад не знате кад се ту нешто променило.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И сви смо били ТО, сви смо дотле били ТО, а кад су јединице устројене ја не знам датум кад је постала бригада зворничка она званична и то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ко је Вас поставио за командира чете, на који начин сте постали командир чете каракајске?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па не знам ни ја, код нас 10 командира је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па за Вас ваљда знате ко Вам је рекао ти ћеш бити Благојевићу командир чете, ко то Вама рече? Како сте постали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Е то ми је реко Танић кад је напуштво и могло сам бити једно два мјесеца командир, 10 командира чета смо ми имали. Сад по датумима се не могу се сјетити, не могу се сјетити баш никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је Танић пре школе или после школе? Ипак је то један догађај једини јединствени ваљда крупан?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је, Танић је мени реко да ја преузимам чету и био сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када у односу на школу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам датум, не могу знати датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли пре школе или после школе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могло је бити ил прије ил после, не знам, не знам датуме, не могу, 17 година је прошло, не могу ја се сјетити тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи може да буде и пре и после?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Може бити и прије и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате овога сведока Миле Благојевић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знам, рођак ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођак?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он да је од Вас чуо да је долазио неки командант неког корпуса да ли Дринског, да ли Зворничког или неке јединице, мајор Марко Павловић.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није он то мени никад рекао нити је тај Марко долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно то што он каже, је ли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам да је икад причо са мном о мајору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже од Вас чуо, каже у истрази то.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Марко Павловић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам шта је рекао сведок у истрази, ја нажалост не могу овде да скупим 20 сведока из каракајске чете, него

могу максимално два, ако буде потребе зваћемо Вас поново све, по тројицу, по петорицу, по шесторицу, схватате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, али тврдим Вам да са њим на ту тему нисам никад причо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, и то је одговор, ја Вас питам. Сведок «Шицер» каже Пиварски је био кад су ови људи одлазили, Ви сте били кад су одлазили јесте видели Пиварског?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Била је и паравојска, била је кад су одлазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Пиварског Вас питам.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам конкретно, али паравојска је била, била војна полиција и цивилна милиција кад су одлазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Ви знате неког Петра Пупу возача «Дринатранса»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели тих дана?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам њега видио, али кажу да је Петар Пупа био возач једног од аутобуса, али нисам га видио, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При одласку је ли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је иначе возач у «Дринатрансу» тог човека сам знао од прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, четири аутобуса Ви сте ту, како нисте, кога сте видели? Кажете били су у униформама?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Четири. Видио сам само једног крупног, у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Дринетранса» аутобус, један је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то није био Пупа, оног другог исто није Пупа, значи од ова два један је био Пупа?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће да је био Пупа, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам каже да је био Пупа?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да је био Пупа, Петар Пупа?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да је «Шицер» то реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шицер»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Шицер» ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате ли Ви где је «Герина кланица»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каракајско поље?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Каракајско поље јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је од куће Ваше далеко?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Једно два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта је било у «Гериној кланици» за време април, мај, јун?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То сам чуо, чуо сам из прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када сте чули те приче све?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам из прича да је било доле убијања и силовања и мучења и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули у односу на то кад се догађало?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па можда после једно мјесец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време кад су људи убијани на «Гериној кланици» јесте чули нешто?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па нисмо доле ни залазили, нисам доле никад ни ишо, доле, знам ће је објекат ко објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Али никад нисам доле ни ишо, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време нисте или ни раније нисте ишли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ни раније нисам ишо, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније јесте ишли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кад касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па после тих догађаја кад сте чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су ту лешеве неки били на гомилама у дворишту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То сам чуо за неког Бубицу да је убијен и да је мучен жестоко, то сам чуо, али доле, шта ћу ја доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли причали људи да су ту лешеве?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не говорим о лешевима, ја кажем чуо сам да су ту мучени, вјероватно и убијани, чуо сам то да су мучени, нарочито неког Бубицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У клаоници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Клаоници.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Некога возача, возач био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а јесте чули за Пољопривредно добро «Економија»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И то сам чуо. То сам чуо, то преко телевизије кад сам пратио ова суђења и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па немојте ми о суђењима, ја Вас питам Ви сте зворничанин Ви сте у јуну месецу били тамо.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знам где је, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули у то време у исто време да су људи затворени у Дому културе у Челопеку?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих првих дана јуна.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам испричајте шта сте ту чули.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па чуо сам да су људи затворени, тучени, ето то, ништа, шта ћу друго чути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам могао ништа друго чути, да су затворени, тучени, каже да је убијено неколико, ето то је, као што је у клаоници и шта ја знам Нови Извор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сви били у сменама по осам сати?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Готово сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко краће или дуже?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Готово у принципу сви по осам сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви кажете да се није стриктно водило рачуна?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није, који је који вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је који вод?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је онда вас укупно од стражара било кад ови људи одлазе ка Бијељини тим аутобусима «Дринатранса»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Укупно стражара, један вод, једно петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад рекосте да није било по водовима, како кад су били ови који кажу други вод?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Величине, величине, разумете ме, величине једног вода, бројчано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то, двадесетак?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: 16, 17 људи, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неко возило са ротацијом цивилне полиције при одласку тамо?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није. Нисам видио милиционерско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај оштећени.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Полицијско ауто нисам видио уопште. Била је цивилна полиција кад су одлазили, а аута нисам видио, то ће Вам Араповић рећи, он вјероватно боље зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми само каква су та била возила цивилне полиције, јесу то биле неке «марице» или путнички аути мањи, већи, какви, колико их је било тај дан?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Цивилни, плаве униформе ко што је стандардна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, возила полиције која одвози сад те људе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није полиција возилима возила, аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Добро, је ли било и полицајаца? Кажете било је бар десетак полицајаца.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па јесте полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чиме они иду, улази сви у аутобус?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже овај оштећени да је била нека са неком ротацијом неко возило полиције.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Могуће да је чекало тамо на излазу на главни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви, јесте Ви видели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам видео, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ти полицајци су ушли у те «Дринатранс»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Онда је вјероватно то возило чекало на главном путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само Ви ако знате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они су ушли унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта бива са овим колима, овим што кажете бесним колима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Они су исто чим су посједили у аутобусе они су ошли према Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У супротном смеру?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да, ова паравојска, према Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када Ви завршите смену где одлазите?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кући на одмор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на тај објекат где су ови били затворени.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли где сте Ви стражарили.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате је ли било страже са оне стране тамо до улаза у школу, тамо где су учионице?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесу, јесу, ту је исто около скроз.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Скроз?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Значи негде по четворица људи са четири стране зграде, ето тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Када долазе ти, које Ви зовете паравојском, куда они улазе унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кроз клизна врата она, и ту се мијењо.

НАТАША КАНДИЋ: Ко стоји код клизних врата?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Ко стоји код клизних врата?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма нико, већ има једна групација, једни одлазе, други долазе.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте, кажете да сте ви стражари околo.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Околo, да.

НАТАША КАНДИЋ: А да они улазе и они су унутра.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па кад, Ви видите кад они дођу, коме се они јаве ту?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ником, ником, ником.

НАТАША КАНДИЋ: Па је ли то значи да је могао поред вас стражара свако да дође и да уђе унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма није, видело се одма ко су они.

НАТАША КАНДИЋ: Па ко су они?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па.

НАТАША КАНДИЋ: Која је разлика између вас каракајске чете и њих?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Разлика то је.

НАТАША КАНДИЋ: У чему је разлика?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У свему.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево наведите у чему да знамо.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па ми смо домаћини људи, нисмо ми криминалци.

НАТАША КАНДИЋ: Домаћини?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Шта као домаћини чините ту сада када су ту људи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма не смијем, не смијем госпођо, не смијем. Не смијем био би убијен и ја, не смијем.

НАТАША КАНДИЋ: Па, је ли Вам нешто кажу? Шта су они вама рекли, шта, у чему се састоји на пример та комуникација између вас и те паравојске?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Никаква, никаква. Комуникација? Псује ми српску мајку, ето каква комуникација.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто? Кад, у којим ситуацијама?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па ето рецимо ако надвирим да видим шта там има, шта се дешава, могло сам и батине добити одма исто као и они.

НАТАША КАНДИЋ: А зашто?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Зашто.

НАТАША КАНДИЋ: Објасните зашто Ви сад представљате као да сте Ви били у опасности.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, људи су затворени, Ви нисте затворени, Ви сте стражар који цивиле који су затворени, овај, стоји ту стражари да не побегну, која Вама опасност прети?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ви, од њих, од њих.

НАТАША КАНДИЋ: Па наведите нешто конкретно, не знам, да знамо шта.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Био би мртав, конкретније.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли Ви покушавате да им дате храну, да их ослободите, па сте у опасности, зашто сте у опасности?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кога би смио ослободити нисам смио, колко га би хтио онога што ми је радио сјеко ми човјек дрва, отац ми море бити, знао сам човјека, кад сам пролазио у ВЦ само сам му гурно кутију цигара иначе да сам коју пројавио отишо би у божију мајку. Није се смјело, нема говора.

НАТАША КАНДИЋ: А онај Марко «Лопов»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Марко «Лопов» је био са њима, Марко «Лопов» је са њима, одакле они њега знају, како је он, он је комби.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле је Марко «Лопов»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Из Челопека. Знам ја Марка.

НАТАША КАНДИЋ: Значи ваш човек, није он, не припада тој паравојсци.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма није ни Каракај.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није он из Каракаја, он је.

НАТАША КАНДИЋ: Он је из Челопека.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је сво време са њима био.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли имао, је ли носио црну униформу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам коју униформу је носио, а он је био унутра, исто улазио са њима. Он је пустио неког.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Кад је Марко «Лопов» дошао, шта је он Вама рекао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ко ме нама?

НАТАША КАНДИЋ: Па вама стражарима.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ништа, шта ће нам рећи.

НАТАША КАНДИЋ: Па ко је онда вама претио исто као Марко «Лопов» да уђете унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па изгубио бих главу.

НАТАША КАНДИЋ: Али видите да он улази и да нема проблема?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па он је са њима, њих знао отприје, ба. Он је њих отприје однекуд знао, како би друкчије могао ступити у контакт са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Али ја не разумем зашто, зашто Ви имате тако, овај, супротстављене односе ви и та паравојска сте на истом задатку, разумете, ви сте на истом задатку.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Како неће бити супротстављени односи кад гледате на улици сваки дан батињања и свашта, свашта шта се дешава, а какав ће бити друкчији однос.

НАТАША КАНДИЋ: На којој улици?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма на било, на сред цесте у Каракају онде. Наша највећа несрећа је што је та касарна била у Каракају.

НАТАША КАНДИЋ: Ко кога батина, не разумем?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам смео у цивилу да одем у продавницу да купим хљеб.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас ми смо чули од ових бројних сведока и раније да су сви ти што су које ви називате паравојском да су они дочекани као ослободиоци, добровољци дошли су да помогну народу, а сад Ви, овај, казујете ту као да су они дошли, да су они дошли да вас малтретирају тамо.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Немојте тога, мислим то није у реду питање, какви ослободиоци, ако ја од свог ослободиоца страхујем да нећу погинути то је нешто друго.

НАТАША КАНДИЋ: Па не знам, ја само видим оно што сви видимо да сте на заједничком задатку.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па било је свједока, продефиловало кроз овај суд, како то се нико не сјети да имаде петљу да ослободи затворенике, ђавола, сви би били мртви ми.

НАТАША КАНДИЋ: Не, оно што остаје потпуно нејасно чега се Ви ту плашите и сад нам само објасните процедуру, Ви стражарите, долазе одређени војници, улазе унутра, па ево док Ви стражарите ко пролази поред Вас и улази унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па паравојска, једни одлазе и други долазе.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас именом и презименом или нешто, дајте неке.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам госпођо, не знам, не знам. Не знам никог, само сам ето чуо те надимке што сам набројо.

НАТАША КАНДИЋ: А тако су могли да уђу и «Зелене беретке» унутра.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па могли су, вјерујте да су могли, не би им смио ништа, само да их не познам, ето, могли су. Нико није смио писнути једне.

НАТАША КАНДИЋ: Па, Ви нама сада представљате као да сте Ви били у највећој опасности сад ми треба да се уживимо у ту ситуацију да сте Ви у опасности и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо питања.

НАТАША КАНДИЋ: Па, ево покушавам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећемо сад да анализирамо исказ сведока да ли му верујемо, не верујемо.

НАТАША КАНДИЋ: Да нам каже ко пролази поред њега и улази унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па ето наведите неког.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па, како он, не знам ја људе.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли они остају, ко је преко ноћи унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Преко ноћи, исто цијеле ноћи буду једни долазе, једни одлазе. Нису они тјерани да пјевају по дану, већ по ноћи.

НАТАША КАНДИЋ: А кад су дошли, на почетку када су доведени?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, нисам био ја кад су доведени.

НАТАША КАНДИЋ: Али кад Ви долазите, кад Вас доводе да стражарите, значи Ви као стражар долазите доле?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И ко Вама нешто каже шта ћете Ви да радите и ко Вам је рекао где да станете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па рекао сам Ристановић Драган Реги, он нас је довео и распоредио, он нам је смјене и доводио кад истекне осам сати.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте сазнали да Вам је, овај, Тасић Драган командант, командир?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је дошо по нас где смо држали линију, он нас је и одвео. Ја не знам ко је њему и реко да дођемо ми, да напустимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте, нема, Тасић Драган не постоји, постоји Танић Драган неки и Ристановић Драган Реги.

НАТАША КАНДИЋ: Танић, Танић.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Танић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник за Танић Драгана кад сазнајете да је он?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја Драгана нисам ни видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али претпостављате да је он био командир чете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: На основу чега?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам на основу чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо добити шесту верзију, нема смисла, имамо писмене доказе, имамо исказе, ценићемо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Кажите нам, овај, јесте Ви разговарали, овај, са неким о овом суђењу, о сведочењу данас, јесте седели?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете породицу Грујић? Породицу Грујић?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Брану Грујића познајем.

НАТАША КАНДИЋ: И његовог брата?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Лазу познајем брата зато што држи кафану у Зворнику.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте их виђали ово време?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Брану нисам, па ја сам био на линији, а то време боравка.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, сада, пред суђење?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Некога од браће?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, овај, кажите ми, кажете да сте читали, овај, да сте за убиство у Пилици, стрељање, убијање сазнали кад?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: После једно мјесец и по дана у штампи је то било.

НАТАША КАНДИЋ: А у којој штампи, је ли можете да се сетите?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Блиц» чини ми се.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није «Блиц».

НАТАША КАНДИЋ: Шта кажете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Србијанска штампа је писала.

НАТАША КАНДИЋ: И у Каракај је стизала у то време србијанска и шта је писало?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, да су у Пилици убијени заробљеници.

НАТАША КАНДИЋ: Е па ја могу да Вас обавестим да се о томе није знало у то време, нису писале новине.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Није прошло чини ми се ни мјесец и по дана.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви можете да се сетите како ипак сазнајете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не могу ја датума се сјетити, ја слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није рекао да је писало у штампи, први сте Ви који то кажете, ја бар ни једног сведока не знам да је то рекао.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Можда је и касније али је писало у штампи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А можда касније?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Али је писано.

НАТАША КАНДИЋ: А то кад сте Ви сазнали је ли неко, јесте то од неког из каракајске чете чули ко је ишао осим паравојске у аутобусима?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У аутобусима су из каракајске чете отишла само двојица у пратњу аутобуса, то је био Видовић Драган и овај Араповић Иван, чини ми се, «Шицер». Двојица су отишла, међу њима један Драган сигурно сјео у аутобус и реко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чућемо ми и Драгана Видовића, каже он да их је довео.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте после, када су ови заробљеници отишли јесте улазили у радионицу до данас?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Нисам ни улазио, ни нико од нас.

НАТАША КАНДИЋ: Нико?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нико.

НАТАША КАНДИЋ: Па, ко је спремио радионицу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам није нико, ми смо отишли кућама.

НАТАША КАНДИЋ: И нико није ушао у радионицу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нико. Не знам да је ико ошо у радионицу.

НАТАША КАНДИЋ: Па, је ли Вас није занимало да видите да ли је нешто остало, да ли је неко остао, да ли неки трагови, чули сте јауке, чули сте?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Чуо сам ја јауке.

НАТАША КАНДИЋ: А ко Вам је тад кад су отишли заробљеници ко Вас је спречавао да уђете унутра?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па нисам имао потребу да улазим. То је унутра загушљиво да се не може живити.

НАТАША КАНДИЋ: А загушљивост?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па да, то је пакао.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је било, овај, удаљено ово где су били наставници зборница, учионице од Вас?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Зборнице су у другом објекту скроз.

НАТАША КАНДИЋ: Како скроз, колико је то?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па једно, то је друга зграда скроз.

НАТАША КАНДИЋ: Колико метара? Ми смо данас чули.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па једно 50.

НАТАША КАНДИЋ: 50?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: 50, 60 метара.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте виђали наставнике за та два дана?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Једног наставника?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја не знам, није школа ни радила тад.

НАТАША КАНДИЋ: Па је ли било наставника у школи?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никога није било?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, никог од наставника нисам видио.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте виђали овог свог рођака Милана?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли био ту у згради?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам га видио уопште да је долазио у школу.

НАТАША КАНДИЋ: Па је ли школа била затворена?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Затворена школа, да, затворена школа, није радила.

НАТАША КАНДИЋ: Добро није радила али питам за наставнике?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нисам видио ни једног наставника. Ми смо дошли после подне кад су људи већ били смештени.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је од Ваших рођака стражарио још и да ли је?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Благојевић Миле.

НАТАША КАНДИЋ: Миле, осим Милета?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам ко је још мого бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миленко?

НАТАША КАНДИЋ: Миленко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Миленко?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, не знам за Миленка да ли је био, мислим не могу давно је то било, не могу се сјетити. Знам да је Миле био.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте виђали Милана тих дана?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, а Милана јесам виђао овако кад се видимо сретнемо.

НАТАША КАНДИЋ: Тих дана јесте причали, јесте му рекли шта се догађа тамо?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па сви су знали шта се тамо догађа.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта је он рекао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па сви наши Муслимани су гледали шта се догађа који су ту комшије нам, ето их сви су се вратили, морете и од њих некога позвати, сви знају они људи шта се догађало тамо и како је то било.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али само Вас питам пошто кажете да сте разговарали са Миланом.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма нисам на ту тему, ријетко се и видимо, а камоли.

НАТАША КАНДИЋ: Сад рекосте да сте се виђали.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па виђали смо се, како се нисмо виђали. Каракај је то, није.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Ја Вас питам јесте разговарали, Ви кажете па јесмо, сви су знали, па Вас ја питам шта је он рекао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па нисам, нисам ја Милана пред школом никада видио, да је уопште долазио ту.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, не, него кад одете кући, кад одете из зграде?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па Миланова кућа је од моје, он је на врх брда.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, јесте се виђали?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесмо касније.

НАТАША КАНДИЋ: Касније, добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, тај Пиварски је ли он ту био неки главни или један од војника?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја мислим да је он њима главни био унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Он је се пито за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Имате Ви питање? Изволите.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добар дан. Ја сам Мевлудин Лупић, па желио бих поставити неколико питања али покушаћу обзиром да мало су и емоције и све, а замолио бих господина Благојевића обзиром да је био стражар у Техничко-школском центру у којем се налазио и мој отац и моја фамилија, па спомињао је већ неке Лупиће ту, ја бих га замолио

кад је, да покуша објаснити, кад сте били стражар, поред врата, рекли сте били сте двије смјене, то Вам дође по осам сати.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, шеснаест сати.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Значи неких шеснаест сати од укупно 48 сати како сте Ви рекли да су људи проведени, ја бих Вас замолио на питање председнице вијећа, Ви сте рекли да нисте видјели ни једно тијело унутра, ја бих Вас сад замолио да кажете или ако сте већ видјели да ли сте видјели једно тијело бар у близини Техничко-школског центра, мртво тијело, говорим о мртвим тијелима да ми одговорите на то питање да ли сте видјели уопште у близини или у Вашој околини у Каракају ту гдје станујете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: У околини?

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Па у околини Техничко-школског центра или?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. За вријеме моје двије смјене не. Одговорно тврдим, сигурно.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Тужилац Вас је питао гдје идете након смјене, ја нисам добро чуо, ако се не варам.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Кући.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Рекао је да иде кући, ја бих Вас замолио да ако није проблем да кажете колико је удаљена Ваша кућа од Техничко-школског центра, тачније од радионице?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Гдје су затвореници?

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да, гдје су затвореници.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Једно 200 метара.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: 200 метара?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро, хвала.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Као и пекара и вага, оно гдје.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да. Више пута сте поновили данас на суду да је било их отприлике око 450.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Па Вас ја питам зашто сте баш тако сигурни да их је било 450, а и рекли сте.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Е знате што.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Извините још, рекли сте и више пута да је као гасна комора, као, тамо је било натрпано, претрпано, па ме интересује како сте сигурни да је баш било 450?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Знате што сам се орјентисо, према аутобусима, дошла су два зглобна и два обична аутобуса и сви су стали у те аутобусе који су одлазили, а шта је даље било ја не знам.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја ћу Вас још питати, обзиром да сте из Каракаја.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја јако добро познајем Каракај, ја сам са тих простора недалеко нека три километра одатле, да ли је било још можда, да ли је Вама познато да ли је можда било стрељања код жељезничке станице или можда у кругу фабрике Глинице «Бирач»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: За то нисам чуо, чуо сам само за Нови Извор, «Клаоницу Герину» и «Економију», то троје сам чуо, а за ово не знам.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Данас сте спомињали исто такође и Агана Лупића.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Па ме интересује да ми одговорите на питање да ли је он био унутра заједно са свим осталим заробљеницама?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам. Не знам, то ће Вам рећи Араповић, јер Араповић каже да га је он и одвезо до барикаде и да је он у сарадњи са једним организовао то раздвајање мушког, женског становништва и да су мушки, мушко становништво доведено у Каракај у школу.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Још сте рекли, споменули сте још једног од мојих рођака ближих.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Авду.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Авду Лупића.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Тај човјек је мени ко отац, он је мени сваке године сјеко дрва моторком и све.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја бих Вас питао сад да ли сте некад после рата или ево данас, да ли сте видјели можда некада или имали прилику да сретнете Авду Лупића?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не. Изгледа је и он убијен.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих само једно питање, остало ми је нејасно господине Благојевићу, поменули сте у једном тренутку и судија Вам је предочила за овог неког Гојкића.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Неки део исказа и Ви сте рекли «па тај није уопште био ту, Араповић га је извео да подигне плату», да ли можете да нам објасните шта сте то?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То ми је рекао Араповић за тог Гојка да га је извео да подигне плату, ја не знам како је, да ли је тај човек био унутра у школи или није, то не знам, јер не знам ја човјека, да ја знам

човјека лако би ја реко али и оно што је било то је било боже сачувај, натрпана глава на глави, то је, ја не знам да ли је био унутра или није.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Само из разговора са Араповићем он каже да је тај Гојкић са њим радио и да га је извео да подигне плату.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А који Араповић, извините само?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Шицер» Иван.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Чађо» је ли га он извео?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гојкића? Љубиша Пејић «Чађо»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, мени каже Араповић да је он извео. Они су заједно радили у творници Глинице «Бирач».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Чађо» је причао да га је извео, али прво је човек боравио ту, па га је онда водио.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Сад да ли је он њега извео из Глинице или да ли је био у школи ја тог човјека не знам, а познато ми је од Араповића што прича за тог Гојкића и били су, једни су повели неког Омеровић Емина и ја сам некако ископељо и посло га да иде кући, са цесте, са улице, Муслимана били су повели вамо ова паравојска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да, са улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико од дана кад су дошли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ма можда сутрадан, не знам, сутрадан можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај Емин?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Из Јардана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Јардана?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Пошо човјек да дигне пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: И на цести га покупили и срећа да смо ту близу цесте били да интервенишемо, пустите га ко бога вас молим, комшија добар, овако, онако, е тад, тад ми је опсово матер, а Емин човјек има 74-75 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код кога сте то интервенисали да га пусте?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нека двојица су повела га према школи вамо, двојица исто у црним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У црним?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја. Пустите реко човјека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неке капе?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Нису, нису имали капе, млади дечаки, момци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млади?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Емина Омеровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби или Босанци?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србијанци или Босанци?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Србијанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нагласку сте чули?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па псује ми дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви тамо не псујете децу?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не, не, псује мени српско дете и пустили су. Замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А српско. Добро. И Ви сте значи тог, како сте то ургирали, шта сте рекли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Замолио, замолио, ето, замолио га на самој цести пустите човјека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они га пустили?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Пустили га и човјек отишо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какво су оружје имали ти?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ко? Сви су имали аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што сте их молили? Аутоматске, а ви стражари?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Паповке» то је оно почетак рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полуаутоматске, је ли?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Полуаутоматске, «паповке».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Реги, сад Ви имате те полуаутоматске пушке и шта сад с њима кад Вас је доле послао?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па ништа, само нас распоредио да стражаримо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чему те пушке служе ваше?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па шта Ви мислите да би ја смио пуцати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја нећу ништа да мислим, ја Вас питам само шта Ви можете да ми кажете на то питање?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Госпођо судија, отприлике низашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Низашта?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Низашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама причао «Чађо», је ли Вам причао нешто Љубиша Пејић, «Чађо»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па он и «Шицер» су базирали причу на тог Гојкића, ја човјека не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па шта Вам је рекао за Гојкића?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Овај један каже да је пустио један, а други виче да га је пустио он, да ли да наплати, нешто у вези тога су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Е сад не знам шта је било између њих. То је све што знам у вези Гојкића, сад ја не знам да ли је он био унутра или је био у Глиници радио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви чули да су били неки ту из Лознице, неки униформисани? «Чађо» прича, неки исто у шареној маскирној униформи.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам, по таблицама оним нисам видио лозничку регистрацију ни једну ту, али могуће да је било Лозничана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неку јединицу неког Гогића «Боксера» из Лознице?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Ја сам Поповић Бранко и само бих поставио два-три питања.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Пре него што сте отишли на положај, тамо који сте држали.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Одакле Вас је Ристановић послао да чувате школу.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко Вас је послао на тај положај? Ко Вас је распоредио?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: На почетку, то су били почеци, ми смо самоиницијативно горе ишли, ја не знам да је устројена била јединица јединици.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Као та територијална одбрана, ја не знам кад смо ми и прешли у састав, онај, регуларне формације и то.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То ми није јасно, а ми смо увијек имали своје смјене.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А од кога сте добијали храну?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Храну носили од куће.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: На положају?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Од куће носили, свако себи.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А је ли вам долазио овај Брко што је возио храну из касарне из «Стандарда»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Бошко?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Бошко.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте, кад смо држали Мемиће, то је касније.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кад сте држали Мемиће, значи долазио је, то је нешто мало касније.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Јесте и Снагово. Снагово.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А да ли је, да ли сте имали центар везе с којим сте обавшетавали некога какво је стање на линији и шта се дешава на линији, има ли напада на линији и тако?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: То је, имали смо само везу на Снагову и то оне «руповке».

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: «Руповке».

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Руповке» да, то смо имали кад је Мића Петковић био нама командир чете.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, и коме сте, кад разговара Мића или Ви.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: С ким разговарате, је ли разговарате са «Стандардом» или са разговарате са пекаром, с ким разговарате?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: «Стандардом».

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Значи центар везе је у «Стандарду»?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И последње питање да ли је међу народом, међу обичним људима.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Било уобичајено и кад је већ формирана војска.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да се све што је униформисано зове ТО? Не знам јесте ме разумели? Кад се каже ТО, територијална одбрана.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ја, али у ту, у територијалну одбрану су припадали и старији људи и ово.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, а да ли је било уобичајено међу народом, међу људима.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Па ја, јесте.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Они су увек звали то ТО.

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, хвала Вам. Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете?

Сведок ЗДРАВКО БЛАГОЈЕВИЋ: Ништа. Што сам имо реко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете. Изволите господине Грујићу нешто сте хтели.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Могу ли сјести? Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Као што се сјећате прошли пут сам ја интервенисао мало у вези са овим примедбама на које сте Ви делимично одговорили и овај, нисам Вас добро чуо после сам ја послао један допис председнику суда, шта је председник суда рекао јер нисам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не могу предмети да се узимају од других судија.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли ћу ја добити какав писмени одговор за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја то, ја не знам, он је то мени усмено рекао, не питам ја председника да ли Вама одговара.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, јер сам ја тражио, али добро, то је прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може он да узима предмете то сте ваљда знали.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Друга ствар, ја сам после онога мога иступа овде имао великих проблема у ЦЗ-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јер сте Ви послали неки допис тамо њима. Прво сам обавио разговор са начелником и пар, овај, и оних надзорника који су били заиста крајње коректни, питали ме каквих проблема имам и тако даље. Ја сам им испричао да је у питању само темпо суђења и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви сте рекли да сте имали друге проблеме, немојте сада да.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Али основно је било темпо суђења, нико ме није малтретирао, нико ме није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас нико малтретирао?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не. Других ја проблема нисам имао никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље, имали смо ми раније али то је решено прије пар месеци то на шта Ви мислите, то је управа затвора решила прије пар месеци и не би помињао човека, није битно разумијете, овај, он је отишао из собе и није проблем никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја о проблемима не могу да знам док се Ви мени не обратите, а такође тамо можете увек да се обратите управнику, ако Вас неко малтретира.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Само да Вам кажем, нисам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ја Вам само одмах одговарам не могу, заборавићу.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: После повратка од начелника мене је дежурни командир позвао каже идете код лекара, реко нисам се писо за лекара. Каже он по налогу суда идете код психијатра. Ја сам отишо код судије, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А па, Ви сте овде, па господине Грујићу шта сте рекли на задњем претресу, ја морам да обратим на обезбеђење.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Мало молим Вас, саслушајте ме ако хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, подсетила ме је сарадница о чему се ради.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Саслушајте ме па после Ви, овај, одговорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам дошо горе, некакав доктор се обратио каже због чега сте ме затражили, реко ја вас нисам тражио нити ми требате. Каже он како да не, некеме ме тражио. Онда му је доктор дао нека два листа, наш доктор затворски, он је прочито и каже Ви не смијете да уцењујте државне органе. Ја не знам заиста чим сам ја то уцењивао овај суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, то Вам је он рекао, ја стварно не знам.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: И каже немојте да Вас водим горе и да Вас вежем, овако ми реко. Ја зато Вас питам шта сте Ви написали, заиста јесте ли Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате предмет па прочитајте.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад не могу да Вам парафразирам тај текст.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, али имате ли налаз тог доктора шта је он написао Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам никакав налаз, сад ми нико није дао, није ништа стигло.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: И то немате. Мислим да заиста је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам само рекла да у складу са Вашим речима на задњем претресу обратe пажњу на Вас, на Ваше стање, на безбедност, на психичко стање, на све.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја све што сам реко, реко сам чиста разума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да реагујем, Ви сте рекли шта сте рекли.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: И сад стојим опет иза тога свега што сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ништа нисам реко што није по закону, све што сам тражио, тражио сам на основу члана 32 и 33 Устава Републике Србије, значи да се предмет не одуговлачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: То сам тражио и ништа више. Даље, овај, и поред мојих примедби прошли пут, ево и за ово суђење Ви сте поново позвали, овај, са листе, са оптужнице само једног сведока, овога сад задњег што је био Здравка и позвали сте три сведока која су саслушана у истрази, а нису предложена у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то примедба? На мој редослед позивања сведока?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па не на редослед, него докле ћемо позивати, ако ћемо позивати свих 70 што је тужилаштво испустило, онда бар да и ја предложим свих 60, још је остало 64.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право да предлагете кад дође ред.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро ја, добићете писмено предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд има право да позива сведоке за које сматра да има релевантна сазнања.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добићете писмени предлог да се саслушају свих ових 60 што је остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушаваћемо све, ја сам рекла док не утврдимо све ћемо саслушавати.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није проблем никакав, пазите мени иде у прилог да се што више сведока саслушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наравно.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Али ја молим да се убрза предмет, ништа више ја не молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите ви. Сачекајте молим вас, оптужени има још нешто. Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, Ви сте данас рашчистили други део оне примедбе три што сам дао прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Трећа примедба је била везана за Паравлића Хусу који је дао изјаву кад је био код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нећемо ценити оно што ја кажем, него оно што је он рекао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па рекли сте ми, рекли сте ми да тражим да преслушам, овај, видео, не видео, него аудио запис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И јесте од 27 до 27,22 може да се чује његово јасно и прецизно речено да је то 28. мај, односно да није јун, то можете, ја ево сад то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисмо ми то утврђивали само из његовог исказа, него у склопу свих доказа господине Поповићу, имате и друге исказе кад су боравили оптужени Славковић, кад је оптужени Кораћ дошао поново на ратиште, немојте сад да анализирамо моју реч.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па чини ми се, чини ми се да Паравлић је најпоузданији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па прочитајте пресуду ако Вас интересује, ту сам ја образложила, знате, не можемо сад да анализирамо доказе у сред суђења. Значи ми не утврђујемо чињенице само из једног доказа и то сам хтела да кажем и Вашем браниоцу, суд за разлику од странака, цени како доказе који иду у корист оптужбе тако и доказе који иду у корист одбране, а Ви странке свако гледа доказ онај који иде њему у прилог, а суд мора да цени и једне и друге и због тога суд сучељава и због тога суд мора да предочава и једно и друго и да цени шта је веродостојније. У том смислу ја не могу да утврдим поготову после 17 година датум јер прочитајте цео његов исказ па ћете видети да он после релативизује датум, али да не би сад о томе причали и да ценимо поново што смо већ ценили.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ништа, ја сам хтео само да Вам предложим уколико остајете при томе тражите из докумената овога аеродрома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све доказне предлоге биће прилике.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да се види кад је био на послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, све доказне предлоге имаћете прилике да дајете.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ево толико сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Хвала. Реците.

НАТАША КАНДИЋ: Ево ја бих хтела, хоћу да замолим суд да упозори брата оптуженог Грујића који врло често, није то било данас, али ранијих пута он се понаша тако изриче неке претње ходницима породицама оштећених, што мени упућује мислим да је потпуно ирелевантно али породицама тако да то се, овај, то се чак и по Зворнику тамо прича, тако да се неки сведоци овде устручавају и плаше уопште да дођу. Он је у стању да овде, овај, врло онако, овај, ружне ствари и недопустиве у судници да изрекне, тако да ја мислим да је, ми смо до сада ћутали, ћутали али више стварно ја мислим нема смисла зато што то утиче и овај сутрашњи сведок и он је чуо, овај, такве ствари па је баш био, па се пита да ли он уопште да дође и шта ће бити после тога, тако да молим Вас да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је брат оптуженог? Има два брата, на кога сте мислили?

НАТАША КАНДИЋ: На господина Васу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је господин Васа, ја не знам. Ја нисам чула, овај господин у судници кажете да је претио.

НАТАША КАНДИЋ: У згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па ја то не знам заиста, то морам да добијем неку. У ходнику. Чекајте, чекајте, молим вас. Молим вас ко је чуо претње, реците ми конкретно. Хоћете доћи за микрофон. Станите ту, ево можете овде, ту. Представите се.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја сам Мевлудин Лупић један од оштећених у овом поступку и цијело време пратим поступак, овај суђења и не на прошлом него на претпрошлом када је господин заступник, адвокат оптуженог тражио да се оптужени Бранко Грујић пусти на слободу да се брани са слободе, на Ваш коментар кад сте Ви, овај, образложили због чега одбијате такав захтјев, на самом излазу одавде па све до пред зграду суда, значи не само од дотичног господина Васе него и од осталих присутних, ја не могу се сад присјетити ко су све били али има њих овде, знају они добро шта су све уз пут и говорили и према нама како ће доћи и друго полувријеме, како ће они нешто урадити нама поновно у Зворнику, како и тако много ружних ствари, овај, и како Ви овде судите само за убијене Балије, а не судите за убијене Србе и тако даље и тако даље. Да би кад смо изашли доље пред суд онда су сви онако групно пришли, пришли нама, било нас је ја, госпођа Селимовић, госпођа Славица и онда нам је пришла и госпођа Наташа и онда су сви ту пришли, онда разне што кажу и претње и све. С тога, овај, ја сам да не кажем, не да не кажем, него ја сам то и причао свима и то је тако и они то добро знај да је то тако и ево нека изађу овде и нека погледају у лице мени и свим овим присутним овдје шта су све говорили и низ ходник, низа степенице и пред самом зградом суда, тако да биле су ту три жене, ја сам једини мушкарац био међу њима, они су пришли нама доле чак и пред судом и ја сам хтио чак и тражити заштиту полиције да уђем унутра у зграду јер тако је било реаговање на Ваше, овај, и онда сви остали коментари овде у судници када Ви спомињете све ми то јако добро чујемо ту и тако да, овај, ја би заиста, ја сам се обратио госпођи Наташи, обзиром да је она наша заступница опуномоћеник наш, да се обрати Вама да бар се удостоје ако ништа друго да нас поштују као жртве. Хвала, ја имам толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Седите. Изволите.

ВАСО ГРУЈИЋ: Добар дан, ја сам Васо Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Је ли истина ово што каже господин.

ВАСО ГРУЈИЋ: Брат Бранка Грујића и четири године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, чула сам, је ли истина што каже господин?

ВАСО ГРУЈИЋ: Господин лаже од уста до уста, од ријечи до ријечи. То је инсталација одавде, одавде је инструменисан од Наташе. Наташа Кандић то све ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа с њима нисте говорили?

ВАСО ГРУЈИЋ: Лаже. С њима ништа нисмо, ми смо ишли у групи кад је било, кад је адвокат тражио да се пусти на слободу, ишли смо иза њих и коментарисали смо кажемо да Расим Делић и не знам неки у Сарајеву иду на слободу, бране се са слободе, имају члан 5. и фино сам реко, јесам реко, «доћиће и друго полувреме судиће се и Муслиманима», а ово што каже да кажем Балија то моја реч никад није била, ја сам инжињер по струци. Никад ја то нисам реко, нити то сад кажем. Било је напољу дијалог, питала је она госпођа мрка, е она тамо, каже «мало, молим Вас, каже, господине Грујићу, мало поштовања према мртвим». Ја кажем госпођо ако један Муслиман погине зло, ако два Муслимана погину зло, ако један Србин погине зло, али ако погине 700 Муслимана то је велико зло, али где су наши 1310 Срба што су погинули у Зворнику нико их не помиње. Помените некад и те наше Србе, е то је био сав дијалог, а ово што он лаже Лупић, он лаже на велико. Па Наташа Кандић има огромну примедбу и ту примедбу ћу морати дати дуго, она води дијалог овде ко на телевизији, она, она не поставља питања, а по закону мора поставити питање судији, судија постави питање сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите.

ВАСО ГРУЈИЋ: Не може се више судинице да издржи. Четири године ми слушамо ово исто. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ево већ пар пута Наташа Кандић пита сведока познајете ли породицу Грујића и јесте ли били са њима и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Мислим докле тако, а добро знате кад је сведок са Дивича овде реко кад дођемо да сведочимо овде ми дођемо увече дан уочи, па са Наташом Кандићком вечерамо и договарамо се и нико га поменуо није, нико ријечи није реко разумијете, а ја то имам у транскрипту, показаћу Вам госпођо ако, овај, Вам није јасно, разумијете, према томе, молим Вас опомените је да више у моју породицу не пипа и не дира, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Ја немам намеру да утврђујем шта се дешава напољу али вас упозоравам, значи и молим да немате више никакве контакте, значи оштећени са породицом, а да се напољу уздржавате значи од било каквог контакта, вербалног, а овде молим вас, молим вас, а овде смо чули какве контакте имају сведоци пре суђења и исто смо чули за оштећене. Сад ако бих ја то кренула да утврђујем не

знам стварно где би ми био крај. Ја мислим да је савршено довољно да се овај предмет разрешава. Значи уопште немам намеру да будем полицајац на улици дежурни али вас молим да немате никакве контакте. Значи правници ће свакако моћи да подуче и оштећене уколико, овај, они и даље остају при тврдњи да сте ви претили и шта они могу да предузму па ће то онда неко други решавати. Ја вас молим да такве тензије у судници се више не показују. У противном ми можемо да судимо и без публице. То уопште није никакав проблем. Е тако.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА, наставак се одређује за 22. април 2009 године с почетком у 09,30 часова.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА